

Núm. 487 - ANY XLII - Setembre 2004

**INFORMATIU D'AGRAMUNT
I DE LA RIBERA DEL SIÓ**

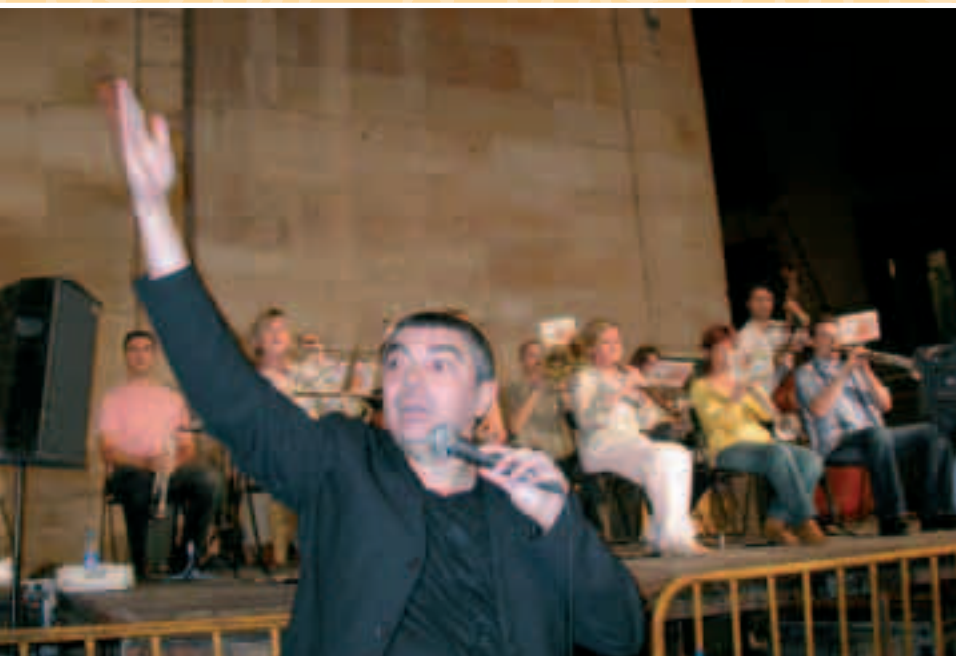

L'ofrena floral a la plaça de l'Onze de Setembre i una ballada de sardanes, van ser els actes organitzats amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya. L'alcalde, Ramon Muixí, va llegir el Manifest i la cobla Jovenívola interpretà els Segadors.

A primers de juliol es va inaugurar a Verdú el Museu dels Joguets i dels Autòmats, un original i espectacular equipament amb més de 600 peces exposades, moltes relacionades amb futbol. En referència a la nostra vila, s'exposa un cartell anunciador d'una jornada de futbol a Tàrraga amb la participació del Real Madrid, el Tàrraga i l'Agramunt.

Una de les novetats de la passada edició de la Fira del Teatre al Carrer de Tàrraga, va ser la invitació que el patronat organitzador va fer a dos directors, Xavier Alvertí i Carles Santos, perquè creessin un muntatge especial per la Fira. La del primer va ser una molt original acció teatral, en què participà la Cobla Jovenívola, que va merèixer els elogis dels crítics especialitzats i de la direcció del certamen.

JAUME SELLART

Dos germans agramuntins, encara que actualment residents a Andorra, Maribel i Josep Ramon Artigues i Llanes, van morir el dia 7 de setembre quan el seu vehicle va ser arrossegat per la força de l'aigua, quan travessava una riera prop de Cambrils. El marit de la Maribel, Enric Salvadó i Fuentes, també va morir en l'accident; mentre que el seu fill Guillem va poder sortir sa i estalvi del vehicle.

Núm. 487
Any XLI
Setembre 2004

Redactors:

Josep Bertran, Pasqual Castellà,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira i Anna Santacreu.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Ramon Bernaus,
Ricard Bertran, Jaume Cots,
Ramon Creus, Montse Guerrero,
Deudat Pont, Paulí Ribera
i Rosa Maria Sera.

Responsable pàgina web:

Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de
Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Dipu-
tació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Òfset Barnola

Redacció i Administració:

C/. Ensenyament, 17
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 26,00 €
Número solt: 2,35 €

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:
Ester Solé. Tel. 973 39 23 56

www.revistasio.info
redaccio@revistasio.info

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.
Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

ESTIMATS LECTORS

Enguany s'ha complert el 25è aniversari de la "instauració" de la festa major popular, una filosofia i un programa que van obrir un camí pel que encara se circula avui en dia. Moltes de les activitats que es van iniciar aleshores configuren, avui encara, la base de l'actual festa. El primer Ajuntament democràtic va donar un nou esperit a la manera d'entendre la cultura i la festa. El mes de setembre de 1980, es començà a veure els primers fruits d'aquesta nova manera de fer amb la inauguració del Museu Municipal, la posada en marxa de l'Escola Municipal de Música, (que aquest curs celebrarà el 25è aniversari), i la celebració, per primera vegada, d'una festa major popular i participativa.

Aquell any es va programar la primera cantada d'havaneres a Agramunt, un gènere musical gairebé desconegut; es van instaurar els tres espectacles infantils de la tarda; es van organitzar les populars cercaviles amb la incorporació del cuc, al cel sigui; concurs de pintura de murals; Marina Rossell va protagonitzar un recital de la Cançó; orquestres de renom van oferir concerts de música clàssica al Casal; es va inaugurar el flamant Museu Municipal amb una exposició sobre el Patrimoni Arquitectònic de la Ribera del Sió; moltes entitats de la Vila van organitzar activitats; es van portar esports diferents com una demostració de waterpolo, de gimnàstica rítmica, d'aeromodelisme, entre altres.

El nou Ajuntament va recuperar l'envelat amb un èxit de públic impressionant. Durant una bona colla d'anys va ser el centre festamajoraire per excel·lència i també escenari de concerts com el multitudinari de Lluís Llach, Tomeu Penya, Elèctrica Dharma, Salseta del Poble Sec i molts altres. En aquella època, encara tothom trobava natural i tenia assumit haver de pagar una entrada per a participar en segons quins espectacles o activitats. Per l'Ajuntament, la festa major de 1980 va representar un superàvit de més de 225 mil pessetes, tot pagat.

Això avui és impensable. Ara tots els actes, absolutament tots, són gratuïts. El cost que representa per a les nostres arques és una incògnita donada la tradicional opacitat informativa de Ca la Vila. Si a la programació festamajoraire hi sumem els concerts de l'estiu i els de la propera Fira del Torró, el pressupost per la festa i la gatzara deu pujar un Potosí.

Com que aquesta tendència a la gratuïtat deu ser, ara per ara, inevitable, el que cal fer és reclamar un tracte d'igualtat. Per quins set sous haurem de pagar per veure una obra de teatre?, per exemple. Reclamem una programació teatral amb entrada gratuïta per a tothom; uns recitals de cançó amb entrada franca; projeccions de cine-fòrum finançades íntegrament per l'Ajuntament; concerts de música, (que no sigui de jazz que ja n'hem tingut tot l'estiu), també a càrrec de la casa gran, entre altres activitats festivo-culturals que també mereixen un tracte d'igualtat.

Ben afectuosament,

Bernat Jofre

Setembre de 2004

PORTADA:

Els Castellers de Lleida s'han convertit en uns assidus a la Festa Major agramuntina. En la nostra plaça es van presentar fa nou anys, quan encara no ho havien fet a la seva ciutat.enguany es va celebrar el desè aniversari, amb la participació dels Castellers de Barcelona.

(Josep Bertran)

7 i l'Última

Del 2 al 6 de setembre es va celebrar la Festa Major agramuntina amb una programació curulla d'actes.

Els "ramassadors" de "cal Marsà" han anat evolucionat al llarg dels anys i s'han convertit en un escorxador industrial punter dins de l'àmbit estatal.

9

ESTIMATS LECTORS 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- La Diada 5
- Festa Major 7

EL REPORTATGE

- Un tomb per un escorxador 9

ENTITATS

Agrupament escolta

- Què es cou al CAU? 13

Escola Municipal de Música

- Anagrama 25è aniversari 14

Cobla Riella

- La cobla Riella a Àustria 15

Penya Barcelonista

- Nova temporada 17

La parròquia

- Restauració de les set campanes del nostre campanar 18

OPINIÓ

El celobert

- Gats, braus i ases 21

Gent, fets, coses...

- Plantats i deixats 23

- L'acudit d'en Creus 23

Els lectors escriuen

- Hi serem a temps? 25

- El "meu" perer 27

- Potser caldria més rigor històric 29

- Sí que hi hem estat a temps! 29

- I els del poble, què? 31

SOM A RIELLA

Històries

- Un conte japonès 33

COL·LABORACIONS LITERÀRIES

El conte

- Violència domèstica 34

Coses de la vida

- ...i sempre els diners 35

Espurnes

- La Vall d'Aran 35

CULTURA

Finestra educativa

- L'Institut estrena una aula d'acollida .. 36

De llibres

- La saviesa dels adagis 37

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt 39

- Club Ciclista Agramunt 40

- Club Handbol Agramunt 41

- Patronat Municipal d'Esports 42

REGIDORIES MUNICIPALS

- Prevenir, evitar, eludir, advertir, avisar 45

PARTITS POLÍTICS

- Catalanisme integrador: justícia social efectiva 47

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

- La veu del grup CiU a Agramunt 48

L'AJUNTAMENT INFORMA 51

ALMANAC 52

LLEURE

- Amenitats 53

LA FOTO 54

LA CALAISERA 54

La Diada

La Diada es va celebrar amb la tradicional ofrena floral d'entitats i institucions a la plaça Onze de Setembre i una ballada de sardanes.

MANIFEST LLEGIT PER L'ALCALDE

Per un nou Estatut que ens faci més lliures

Cada any veiem una mica més lluny aquell 11 de setembre de 1714 que va marcar la nostra història col·lectiva i que continua marcant-la. La Diada Nacional, també la d'enguany, ens porta a la memòria uns fets que segrestaren les nostres llibertats

nacionals i, a la vegada, aquests mateixos fets ens estimulen a recuperar, sense defallir, la nostra llibertat global. Celebrem que, malgrat tot, som un poble que ha tingut la voluntat de no sucumbir, que vol viure el present i que opta per orientar els seus passos cap als

horitzons que el portin a la plena vida que ha de tenir un poble alliberat.

Sabem prou bé que si mirem cap a aquest futur, amb la certesa que l'aconsegurem, amb la serenor, la valentia i la perseverança que calguin, farem els passos que siguin necessaris ►

◀ per afrontar els reptes immediats o a curt termini.

Són molts els reptes que marcaran el nostre camí col·lectiu i que ara la nostra Diada Nacional ens posa al davant. Alguns d'aquests reptes adquireixen una especial transcendència per les importants repercussions que ja tenen en la nostra vida col·lectiva:

1) S'ha engegat ja el procés que durà a redactar el nou Estatut de Catalunya. Des de la societat civil reivindicuem que aquest nou Estatut tingui com a objectiu poder avançar nacionalment, a partir de l'aprofundiment i l'ampliació dels drets democràtics de la ciutadania, i sigui una garantia que reforci la nostra ferma decisió d'autogovernar-nos. El nou Estatut, amb un finançament adequat i just, ha de ser un mitjà per consolidar la cohesió social i el desenvolupament sostenible; ha de dissenyar una Catalunya que, tot incorporant els nous drets socials, econòmics, polítics, culturals i ambientals, millori la participació democràtica i permeti la inclusió social igualitària de totes les persones, tant en les diverses ocupacions i tasques com en les disponibilitats de serveis dignes,

El pregó oficial el llegí l'alcalde, Ramon Muixí.

sobretot en l'educació i la sanitat. Un Estatut que faci un salt cap a l'exercici del dret a l'autodeterminació al qual, com bé ha aprovat el mateix Parlament de Catalunya, mai no hem renunciat. Un dret que no separa ni exclou, sinó que posa al mateix nivell la convivència entre Pobles, la dignitat i els drets de cada un d'ells.

2) En vista de la nostra participació més activa en la construcció de la Unió Europea, denunciem una Constitució europea que no reconeix la realitat nacional cata-

lana, la seva llengua i la seva cultura, com tampoc no incorpora amb prou èmfasi els drets socials de les persones. No ens conformem amb una Constitució que ens ignora com a poble distint i com a poble que, des de fa molts anys, està treballant per una Europa de tots els Pobles. Volem tenir una presència directa en els organismes de la Unió Europea i reclamem que la nostra llengua sigui reconeguda oficialment amb tots els seus efectes. En definitiva, volem viure plenament en català dins de l'Europa que estem contribuint a edificar, sense exclusions ni subordinacions, com a nació que participa d'una sobirania compartida, com a poble que aposta per la unió en la diversitat. De la mateixa manera, lamentem els dèficits i les contradiccions que aquesta Constitució europea reflecteix en limitar, de fet, l'exercici de la democràcia en els camps social i econòmic, a causa del model de societat insolidari i individualista que preconitza.

3) Finalment, des de la cultura de la solidaritat i de la pau volem avançar cap a l'horitzó del benestar, tot posant l'èmfasi en el retrobament dels qui, per la història, la llengua i la cultura, formem els Països Catalans en un territori compartit, que desitgem equilibrat. A la vegada, reafirmem que ens sentim a prop dels pobles que malden per sortir dels seus nivells d'opressió nacional i d'empobriment, especialment en el nostre context del Mediterrani. El Fòrum Social del Mediterrani que d'aquí a pocs mesos se celebrarà a Barcelona serà una òptima oportunitat per renovar la nostra decisió de cooperar i construir ponts amb tots els Pobles que un mateix mar agermana.

L'11 de setembre de 1714 va ser el de la pèrdua de les nostres llibertats nacionals. Altres onze de setembre del món, més recents, han posat en relleu que les llibertats són valors humans que ens dignifiquen i per als quals val la pena mantenir la memòria i reprendre-la sempre per caminar conjuntament cap a l'horitzó de la plena realització de les aspiracions humanes més nobles.

L'ofrena del Consistori la protagonitzaren l'alcalde (ERC) i el primer tinent d'alcalde (PSC).

Festa Major

JOSEP BERTRAN

El pregó oficial el pronuncià el director dels serveis territorials d'educació a Lleida, Carles Vega.

JOSEP BERTRAN

La tradicional cantada d'havaneres va anar a càrrec dels grups "Peix Fregit" i "Boira". Més tard actuà el popular grup de música tradicional "Pont d'Arcalís".

JOSEP BERTRAN

Les cucanyes és un acte que mai no pot faltar en una festa major.

Víctor Torres va ser l'encarregat de glossar la figura humana i política del president de la Generalitat, Lluís Companys, en motiu de l'exposició de la "Maleta Companys" que es pot veure a l'Espai.

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

Es bastoners agramuntins van participar en una nova edició de la Tradi-Sió.

JOSEP BERTRAN

Ton Farran ha estat el coreògraf del recuperat Ball Pla d'Agramunt, que es va presentar el diumenge de la Festa Major.

JOSEP BERTRAN

Un representant dels Castellers de Lleida lliura a l'alcalde, Ramon Muixí, una placa commemorativa de la desena actuació a la nostra vila.

JOSEP BERTRAN

Es Timbalers de l'Aula de Música Tradicional, es van estrenar durant la Festa Major.

Un tomb per un escorxador

■ Anna Santacreu

Agramunt compta en l'actualitat amb un escorxador industrial de conills que ocupa el segon lloc en importància dins de l'àmbit espanyol. Al llarg dels anys han anat incrementant el nombre de metres quadrats destinats a matar, desfer i envasar un gran nombre de conills destinats al mercat nacional i estranger.

Ens hem de remuntar a l'any 1951 quan el pare de l'actual Joan Figuera, el Tomàs Figuera, juntament amb els seus fills van iniciar el negoci de la compra-venda d'animals, que llavors s'anomenava "ramassadors".

Compraven i venien tota mena d'aviram: conills, gallines, oques, ànecs, ous, caragols, animals de caça... A partir d'aquí van iniciar la matança del conill d'una manera casolana i la mà d'obra eren veïns del mateix carrer.

Al cap dels anys, i per raons sanitàries, es va prohibir fer-ho en aquestes condicions i es va obligar a la construcció d'escorxadors controlats i especialitzats.

De llavors en queden molt bons records, tot i que treballaven nit i dia, diu en Joan. Encara guarda llibretes amb apunts d'aquella època. Les fullegem i trobem una sèrie de preus que en reproduïm uns quants en requadres a part.

Actualment l'empresa Matadero Figuera, S.A. està regentada per la família Figuera Fusté i Figuera Gasull. El pare, Joan Figuera i quatre dels seus sis fills, el Josep M., el Ramon, el Joan i la Maite estan vinculats a l'empresa. L'any 1988 constitueixen aquesta societat amb la llicència fiscal de: "Escorxador Industrial de conills i sala de desfer".

JOSEP BERTRAN

– És el Josep M. qui contesta les nostres preguntes. Per començar digues-nos d'on traieu els conills?

– Actualment tots són de granges. La gran majoria vénen d'Aragó, la Franja i Lleida. Ara també arriben dos camions de Galícia cada setmana, que traduït a conills són 10.000.

– Com feu el transport?

– Nosaltres disposem d'onze camions, quatre dels quals són frigorífics i un destinat al residu. Amb aquest transport cobrim la recollida del conill en viu, i fem el seu repartiment quan és mort, menys el que ve de Galícia, que ens el porten.

EL REPORTATGE | UN TOMB PER UN ESCORXADOR

JOSEP BERTRAN

– Quin procés seguiu una vegada els conills són a l'escorxador?

– El procés és llarg. Tan bon punt arriben, un veterinari, que la Generalitat ens obliga a tenir, fa la primera inspecció. A partir d'aquí ja comença el

que en diem el "Diagrama de fluxes". Aquest procés consisteix a treballar en cadena i anar separant el rebuig de la part bona de l'animal, tot passant una sèrie de processos. Uns arribant a la sala de desfer, pesatge i etiquetatge i

PREUS OUS ANY 1959

1 ^a	29,00 ptes.
2 ^a	26,00 "
3 ^a	23,50 "
4 ^a	18,50 "
5 ^a	17,00 "

SETMANA DE NADAL DE L'ANY 1956

COMPRES:

Dia 22-12-56	2 pollastres per un valor de	127 ptes.
	2 ànecs	" 100 "
	2 gallines	" 100 "
	2 oques	" 123 "
	2 capons	" 250 "

altres a les cambres de refrigeració del producte acabat i preparat per a expedir.

– Quants empleats teniu?

– El nombre d'empleats depèn una mica segons la temporada. En aquest negoci també hi ha temporada alta i temporada baixa. Podem ser de 45 a 55 persones. El 90% són homes immigrants, del sud d'Àfrica. Tan sols 12 som del país. Abans que m'ho preguntis, ja et diré que ara amb aquesta gent no tenim cap mena de problema. Al començament, quan els immigrants eren del nord d'Àfrica, havíem tingut problemes seriosos fins que vam decidir tenir tan sols africans del sud.

– Qui són els vostres clients?

– El principal client és la Cooperativa de Guissona, amb el 25% de la nostra producció. Després servim a supermercats de Barcelona, tan coneguts com Condal, Bon Preu, Consum; i en un petit percentatge conservem clients dels mercats de Barcelona.

– No és perillós tenir un client amb el 25% de la vostra producció?

– Tot té avantatges i inconvenients. Amb la Cooperativa de Guissona sempre ens hem entès d'allò més bé. Ells reben de nosaltres una qualitat i un servei que aquí a Catalunya no hi ha cap escorxador que els ho pugui oferir. Són uns clients

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

JOSEP BERTRAN

El Joan ens ensenya a títol personal un petit museu dedicat al conill, on col·lecciona tota mena de conills. N'hi ha de tota manera i forma i per a tots els gustos. Gairebé 700 són les mascotes que allí hi té exposades.

La nostra producció és de 3.500.000 / 3.600.000 unitats a l'any.

molt exigents en els controls analítics i sanitaris i mai no hem tingut el mínim problema.

– Quina producció teniu?

– La nostra producció és de 3.500.000 / 3.600.000 unitats a l'any. Els mesos d'estiu són els de més producció, en canvi el setembre i l'octubre els que menys. Això fa, precisament, que sigui la temporada en què el conill va més car.

– Quins horaris feu?

– L'horari d'escorxador comença a les 8 del matí fins a la 1 i, a la tarda, de 3 a 6 o bé a les 7 o a les 8, fins que s'acaba de matar.

A la nit fem la feina d'especejament. Ho fem de 10 de la nit a 8 del matí. El fet de treballar a la nit és perquè, en

fer el conill a trossos, necessitem que la temperatura de l'animal sigui més baixa.

– De quines maneres presenteu el producte?

– Servim el conill sencer, a meitats o a trossos i també amb safates on només hi ha espatlles, altres només cuixes, altres lloms; o sigui que servim el que demana el mercat.

Haviem provat de desossar el conill i fer-ne elaborats, com hamburgueses, mandonguilles, salsitxes, però la cosa sortia molt cara i ho vam desestimar.

– Parla'ns de les deixalles?

– De deixalles en fem de diversos tipus. Quan arriben els camions ja porten porqueria i

tot aquest residu, junt amb les tripes, orelles i peus ho portem a diari a una planta de compostatge que hi ha a la Sentiu. Aquest servei abans era gratuït, en canvi ara ens costa diners el poder deixar les deixalles en aquestes instal·lacions.

Un altre rebuig és la pell. Ens les vénen a buscar quatre o cinc vegades cada dia. Vénen de Ventoses, i ho fan tantes vegades perquè per treballar-les va millor si encara no són seques.

Els ossos que surten de fer l'especejament, ens els recull setmanalment una empresa de Vic, que ho dedica a fer menjar per a gossos.

– I del tema exportació?

– L'exportació no és un servei de manera continuada. I no ho és perquè als països als quals exportem vigilen el preu. Miren que el que nosaltres els podem oferir sigui sempre més interessant que el

del seu país. És a dir, si a França tenen una manca de conills i això fa que el preu pugi molt, proven el preu d'Espanya i si és interessant compren. Ho hem fet amb França, Bèlgica, Holanda, Itàlia i Alemanya.

Precisament enguany no ha estat un any de massa exportació. L'embalum exportat pot anar des d'un 10% l'any que menys al 30-40% l'any que més.

Segurament que al tinter queda alguna que altra qüestió, però a grans trets aquesta conversa descriu el que passa un dia feiner en un escorxador que, vist així de passada, no dona la sensació que per aquestes instal·lacions hi passi tant conill, sigui viu o mort.

Agraïm a la família Figuera la seva col·laboració i dedicació per poder tenir aquesta conversa. ■

MEDISALUD (des de 508 euros persona/any)

CAJA SALUD FAMILIAR (des de 340 euros persona/any)

INDEMNITZACIÓ PER MALALTIES GREUS

HCC (hospitalització per qualsevol causa, des de 15 euros persona/any)

ITT (incapacitat temporal total-baixes, des de 87 euros persona/any)

SALUT DENTAL (35 euros per persona/any)

PLA INTEGRAL D'AUTÒNOMS (des de 219 euros persona/any)

ASSEGURANCES D'ACCIDENTS (des de 60 euros/any)

ASSEGURANCES DE VIDA

MAPFRE
CAJA SALUD

MAPFRE AGRAMUNT

ROSINA ZURITA ALCALÀ

Passeig Nou, 2
25310 AGRAMUNT
Tel. 973 392 565

Núm. de Registre 61085

Cal Batistet

PASTISSERIA ■ GRANJA ■
CROISANTERIA ■ CAFETERIA ■

Plaça Vell-plà, 16
Telèfon 973 55 12 30

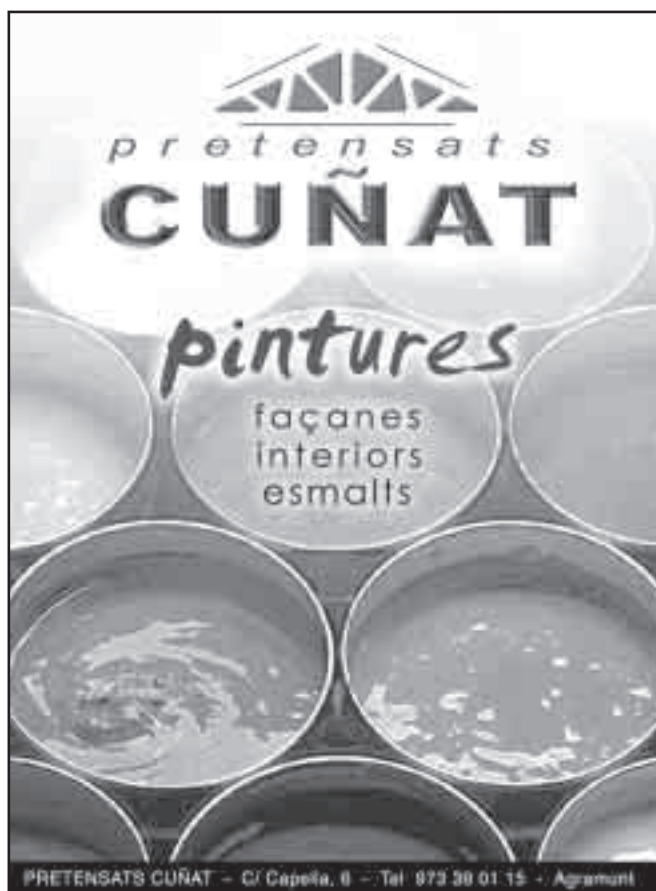
GUISSONA

'assessoria

D' A G R A M U N T

ASSESSORIA FISCAL,
LABORAL i COMPTABLE
INVERSIONS i ASSEGURANCES

Estudis Nous, 21
Tel. 973 390 631 - Fax 973 392 307
e-mail: josep@assessoria-agramunt.com

Què es cou al CAU?

■ Agrupament Escolta d'Agramunt

L'estiu és temps de contrastos; és temps de fer vacances, recórrer món, fer activitats diverses i, alhora, és temps de descans. El Cau també el viu així. Després d'un mes de juliol d'intensos campaments, s'arriba a l'agost amb la melangia d'haver passat bons moments entre nosaltres i amb la placidesa d'uns dies per endavant de descans merescut. La festa major ve a ser la fi d'aquest temps màgic d'estiu i l'inici d'un nou curs, d'unes noves experiències, d'uns nous horitzons,...

De ben segur que quan tingueu aquest Sió a les mans ja hurem passat el CACAU 2004. Amb aquesta trobada, l'Agrupament Escolta pretén donar a conèixer a la vila la manera que tenim de treballar i viure l'escoltisme. Potser a vegades, les entitats pequem d'una certa introversió. I és per aquest motiu que ens obrim a tothom, a curiosos, a simpatitzants, a amics, a crítics, a les institucions, a les altres entitats, etc.

I després del CACAU, encetem el nou curs. Ho fem el dia 25 de setembre. L'equip de caps, però, ja fa setmanes que hi treballa. Hi posem il·lusió, hi posem esforç, però sobretot, creiem en aquest projecte i ens el sentim molt nostre.

Des d'aquí també volem animar-vos a

formar part del Cau. Podeu venir sempre que vulgueu, provar-ho uns dies, parlar-ne,... Només cal que ens ho comuniqueu o que us arribeu el dissabte 25 a casa nostra. Vosaltres sereu benvinguts i nosaltres serem bentreobats.

Aquest mes us proposem visitar l'exposició "President Lluís Companys" que el Consell Comarcal i l'Ajuntament d'Agramunt han dut a l'Espai Guinovart. En una de les fotografies que s'hi

exposen, podem observar la recepció que el President Companys oferí als Minyons Escoltes al Palau de la Generalitat, en la què li manifesten la seva adhesió a la causa republicana. Anys més tard, el Moviment Escolta prendria un paper molt rellevant tant en la mateixa guerra civil (ajut a refugiats, recollida i tramesa de paquets al front, defensa passiva,...) com en la lluita contra el franquisme i el retorn de la democràcia. ■

VENDA DE VEHICLES NOUS I SEMINOUS

BELICAR-IMPORT

CONSULTING CAR

**VENDA AL MAJOR
I AL DETALL**

"SERVEI A LA CARTA"

Av. Catalunya, 22, baixos

AGRAMUNT

Tel: 973 39 09 22

Mòbil 665 96 05 60

Anagrama 25è aniversari

Corria l'any 1980, quan els integrants del primer ajuntament democràtic, després de la dictadura, engegaven, amb més il·lusió que recursos, el que arribaria a ser una de les entitats més importants de la vila d'Agramunt i comarca, generadora d'activitats, formacions i cultura musical. Ja ha transcorregut molt de temps, i la nostra (la vostra) Escola Municipal de Música es prepara aquest curs per complir 25 anys. Un fet que ens omple de satisfacció i d'orgull, en observar tota la feina que s'ha fet en aquest espai de temps.

Més endavant us informarem dels actes que hem preparat per aquest curs 2004-05, per celebrar aquest esdeveniment.

Tot seguit us podem mostrar l'anagrama que ens acompanyarà tot el curs. Aquest nou anagrama del 25è aniversari és obra de l'artista Cristina Cuñat, que ha fusionat en una imatge, el motiu (25 anys), la música (el

Complir 25 anys és un fet que ens omple de satisfacció i d'orgull, en observar tota la feina que s'ha fet en aquest espai de temps.

pentagrama), i el que potser és el lloc més característic i identificatiu de la nostra vila (la portalada de l'església de Santa Maria). Aquest nou anagrama, durant tot el curs, anirà al costat del que ja ens va dissenyar el Sr. Josep Guinovart.

Volem agrair públicament la col·laboració desinteressada de Cristina Cuñat i presentar-vos la seva obra, que a partir d'ara és el nostre anagrama del 25è aniversari. Gràcies, Cristina.

Aprofitem l'avinentsa per recordar-vos que encara resta oberta la matrícula a l'Escola de Música, i que podeu venir de dilluns a divendres, de 6 a 8 de la tarda, al carrer Ensenyament, 18. ■

COL·LEGI IMMACULADA CONCEPCIÓ MARE DE DÉU DELS SOCORS

ANIVERSARI 1880-2005

125 anys fent escola

Enguany el nostre col·legi celebra el 125è aniversari de la seva fundació per part de la germana Montserrat Pons. Un dels actes previstos consistirà en una exposició de material que il·lustri els diferents moments de la història del col·legi. Per això demanem la col·laboració de totes aquelles persones que puguin aportar qualsevol tipus de material per poder realitzar-la: fotografies, labors, quaderns, uniformes, llibres, etc. El material el poden dur al mateix col·legi o trucar al telèfon 973 390 555 i el passarem a recollir. No cal dir que tractarem amb la màxima cura tot allò que ens vulgueu confiar, i que us serà retornat amb la màxima puntualitat.

Molt agràits.

Comissió organitzadora 125 anys

La cobla Riella a Àustria

Com tots sabem, les cobles de la nostra vila hem estat treballant dur durant tot l'estiu per a oferir la nostra música arreu de les terres catalanes. Enguany, però, la sardana ha travessat les fronteres i ha viatjat, juntament amb nosaltres, la Cobla Riella, cap a Graz, una bonica ciutat d'Àustria del dia 4 al 10 d'agost.

Aplec internacional de la sardana

Des de fa anys, Adifolk organitza, amb el suport de la Generalitat, l'aplec internacional de la sardana i mostra de grups folklòrics que es realitza a una ciutat de l'estranger. Aquest agost es va dur a terme, per dissetena vegada, en aquest país centreeuropeu, on ens vam sentir com a casa.

Els components de la cobla Riella ja havíem viatjat a l'Alguer quatre anys enrera i, quan vam tenir l'oportunitat de tornar a participar-hi, no ens ho vam pensar dues vegades.

Ens van acompanyar castellers, sar-

La cobla Riella acompanyant l'Orfeó de Puig-Reig.

danistes, esbarts dansaires, diables, bandes de música, bastoners, geganters... realment un gran moviment de cultura catalana.

La Cobla Riella va participar molt

activament en l'aplec, va realitzar cercaviles, ballades de sardanes conjuntament amb la Cobla dels Lluïsos de Taradell i un concert. Cal remarcar l'èxit que vam tenir durant el concert quan vàrem interpretar "Girona m'enamora" i "Marinada" juntament amb l'Orfeó de Puig-Reig el qual realitzava una gira centreeuropea.

Malgrat l'enfeïnats que vam estar, disposàrem de temps per a visitar la ciutat i fer gresca amb la resta de catalans que participaven activament o no a l'aplec.

El viatge es va fer una mica llarg, i fins i tot vam haver de fer nit a Milà. Tot i això, ens sentim orgullosos d'haver realitzat aquest viatge ja que ha estat una experiència molt enriquidora, no tan sols musicalment sinó també per les bones estones que vam poder viure en un país estranger i les nombroses amistats que van sorgir des del primer moment.

L'any vinent se celebrarà a Amsterdam, la Cobla Riella tenim moltes ganes de poder-hi tornar a participar... tan de bo. ■

La cobla Riella durant la seva actuació a Graz.

Tractors John Deere

POSÍ'NS A PROVA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, km. 486
Tel. 973 600 450 - Fax 973 710 484
25230 MOLLERUSSA (Lleida)

C/ Narcís Monturiol, 1 - Pol. Ind. Bufalvent
Tel. 93 874 39 11 - Fax 93 874 14 60
08240 MANRESA (Barcelona)

Nova temporada

■ La Junta

La Penya Barcelonista encara aquesta nova temporada amb més il·lusió que mai, ja que enguany se celebra el seu 30è aniversari. A hores d'ara ja s'estan fent gestions per organitzar una sèrie d'actes commemoratius que encara s'han de concretar. L'acte central seria un dinar de germanor, al qual ens agradaria poder comptar amb l'assistència d'alguna persona significativa dins de l'entorn blau-grana. La celebració d'aquest dinar està prevista per finals d'octubre o bé a primers de novembre.

SORTIDES AMB AUTOCAR

Enguany també es volen potenciar les sortides amb autocar per assistir als partits del Camp Nou per veure jugar el Barça en directe. De moment ja se'n va organitzar un per anar al Gàmper i va ser tot un èxit que, la veritat sigui dita, va sorprendre tothom, ja que no vam poder atendre totes les sol·licituds que hi van haver. Això ens motiva i a l'ensem ens il·lusiona per continuar organitzant aquestes sortides.

ESTAND FIRA DEL TORRÓ

En aquests moments som 214 socis i esperem poder-ne ser molts més. Per això, tal com es va fer l'any passat, la Penya tornarà a estar present amb un estand en la propera edició de la Fira del Torró i la Xocolata a la Pedra, al qual es podrà adreçar tothom que estigui interessat a fer-se soci. Així mateix, atendrem els que vulguin informació o tinguin alguna cosa a comentar. També es podrà adquirir loteria de Nadal i uns

Els directius de l'àrea social del Barça ens van oferir una recepció a les instal·lacions del Camp Nou en un desplaçament efectuat la temporada passada.

plats molt bonics que s'han fet per commemorar el 30è aniversari de la Penya agramuntina.

MODIFICACIÓ DELS ESTATUTS I NOVA JUNTA

S'han hagut de modificar els antics estatuts, que dataven de l'any 1974, any en què es va constituir l'entitat, perquè estaven completament desfasats. Per aquest motiu es va celebrar una Assemblea Extraordinària, en la qual es va aprovar el text refós dels nous estatuts per adaptar-los a la normativa de la Direcció General de Dret i d'Identitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

ment de Justícia de la Generalitat de Catalunya.

En un dels seus apartats s'indica que el nombre de components de la Junta Directiva s'havia de reduir a vuit. En l'Assemblea es van elegir els nous components i va quedar de la següent manera:

President: Josep Esteve i Roset

Tresorer: Joan-Ramon Majoral i Segura

Secretari: Salvador Sallés i Sala

Vocals: Ramon Cuñat i Marquilles, Josep Esteve i Ingla, Joan Manuel Guixé i Cirera, Maria Rosa Salvadó i Fornieles i Isidre Solé i Marquilles. ■

Envieu les vostres col·laboracions a través del correu electrònic de SIÓ
redaccio@revistasio.info

Restauració de les set campanes del nostre campanar

Diem i escrivim sovint que la joia indiscutible, el cor de la Vila d'Agramunt és el seu temple: portalades, façana, absis, retaules... i també el seu campanar. Avui fem referència de forma preferent en el seu campanar per la restauració definitiva de totes les seves campanes. El nostre campanar, amb els seus 31,30 m. d'alçària, possiblement fou començat al segle XIII i finalitzà en període gòtic. La part superior té forma d'una enorme llanterna. Es diu que és un dels millors exemplars de torre gòtica d'Espanya i de Catalunya (junt amb els de les catedrals de Lleida i Barcelona, Santa Maria del Mar). Al pis de les campanes s'hi puja per una escala interior de 70 esglaons de pedra en forma de cargol.

Abans de l'any 1936 el campanar ja tenia set campanes. Així ens ho descriu Mn. Joan Pons: "Les cinc campanes que es balancegen en els espaisos finestrals del campanar, esguardant el poble en totes direccions, s'anomenen vulgarment: la "Grossa", la "Mitjana", la "Manca", la "Sorda" i la "Garranyeu". Durant la guerra, les tres més grosses foren estimbades a la plaça.

Va ser al cap d'uns anys, ja en plena restauració del temple, quan novament una família de la vila regala les tres noves campanes. El dia 1 de maig de 1957, d'una manera molt solemne i festiva i amb

l'assistència de les autoritats, vilatans i l'Excm. Sr. Bisbe Ramon Iglesias Navarri, es beneeixen aquestes tres noves campanes i es col·loquen, amb l'expectació de la multitud, als seus llocs respectius del campanar i que actualment encara ocupen. (D'aquesta diada hi ha un bonic i emotiu reportatge).

De les actuals campanes del nostre campanar hi ha alguns detalls i curiositats:

La més gran: Inscripció: "SANTÍSSIM SACRAMENT" "ANY DEL SENYOR" "1957" "BENEÏT I ALABAT SIGUI EL SANTÍSSIM SACRAMENT".

Pes bronze: 736 quilos. Pes total: 1.060 quilos.

L'altra campana: Inscripció: "ASSUMPTA". Pes bronze: 484 quilos. Pes total: 735 quilos.

La tercera: Inscripció: "ESPERIT SANT". Pes bronze: 280 quilos. Pes total: 435 quilos.

Quarta campana: Inscripció: any 1687. Pes bronze: 200 quilos. Pes total: 310 quilos. Dita també la "Sorda". Aquesta no fou estimbada i es conserva al mateix lloc. És la que actualment es restaura perquè novament pugui voltejar.

Quinta campana, dita també "Garranyeu", degut al seu so argentí, o també dels "Perduts": Any 1763. Pes bronze: 80 quilos. Pes total: 120 quilos. També es restaura perquè així mateix es pugui tocar.

Aquestes campanes eren tocades totes manualment. L'últim sagristà i campaner fou el Sr. Silvestre Bonet (a.c.s.) i amb la seva mort, l'agost de 1990, calgué plantejar una nova forma de tocar-les. Quan es va reformar el rellotge, que es canvià de lloc, s'aprofità per efectuar l'electrificació de tres de les cinc campanes. Aquesta restauració es va poder inaugurar durant les festes de Nadal de 1991, i fou subvencionada per la Diputació, l'Ajuntament i els donatius d'agramuntins i també amb la gran col·laboració de l'empresa Martorell que hi aportà materials, treballs i personal. Calgué despenjar les campanes amb una grua, canviar coixinets i altres estructures. D'aquesta restauració, malgrat el seu elevat cost, i degut a sovintejades tempestes, s'havia malmès la part elèctrica, restant la majoria de les vegades sense poder funcionar.

Darrerament, l'empresa experta i experimentada en aquesta mena de restauracions, Carvajal Corredera, d'Alcoletge, ha fet la primera fase de restauració. Durant la Pasqua d'enguany es va poder posar en marxa el nou fun-

LA PARRÒQUIA

Cost total de la restauració:

Primera fase	9.617,65 euros
Segona fase (actual)	3.996,49 euros
TOTAL	13.614,14 euros

cionament d'una part de les campanes, i que ara tots podem comprovar el seu bon resultat. El cost d'aquesta restauració ha estat de 9.617,65 euros, que hem anat pagant amb l'ajut i col·laboració de donatius particulars, amb fons de la parròquia i amb la col·laboració de 600 euros que ha aportat l'Ajuntament.

Ara, però, encara quedava en aquesta segona fase les dues últimes campanes: la

"sorda", de la qual cal canviar tot el jou deteriorat i el batall i posar un motor amb els seus complements per poder bandejar; i també la campana més petita de totes, la dita "dels perduts" amb un electromartell.

Les campanes d'un campanar en cada poble tenen el seu to peculiar i són com una veu que senyala i recorda moments importants d'una vila: la festa, el dolor, la invitació a la pregària i el pas

LA PARRÒQUIA

del temps. Les campanes fan festa i ajuden a viure la festa. També són espectacle, com ho demostra el fet que sovint a la Plaça hi veiem algun avi amb el seu nét mirant, contemplant i sentint com les campanes

voltegen.

Així doncs, amb aquesta segona fase quedaran del tot restaurades i en ple funcionament totes les set campanes del nostre meravellós campanar. ■

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

MOBLES ESCOLÀ

ESCOMOBLE, S.L.

**Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 973 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL**

BELLESA DENTAL

DOLÇA dent

Jordi Freixes i Montse Corrales
ODONTÒLEGS

HORARI:
DILLUNS, DIMARTS,
DIMECRES, DIVENDRES
(de 9h. a 13h. i de 15:30h. a 20:30h.)
DISSABTE (de 9h. a 13h.)
Hores a convenir

Av. Agustí Ros, 2 Bx.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. i Fax 973 391 749

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida
i transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 973 39 12 48 - Fax 973 39 16 38 - AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS
MUNICIPALS I INDUSTRIALS

HOTEL * BAR
RESTAURANT

Ctra. Cervera, s/n. Telf./Fax 973 39 12 13
25310 AGRAMUNT (3línies) Urgell

RELOTGERIA - JOIERIA

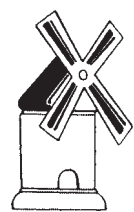
**esteve
Ilagunes**

qualitat & disseny

CARRER SIÓ, 6 - AGRAMUNT - TELF. 973 39 02 61

FERRETERIA MOLINET

Ctra. d'Artesa, 1 - Tel. 973 390 458 - Tel. i Fax 973 390 662

CORRETGES	MÀNEGUES
RODAMENTS	E I N E S
CARGOLS	MATERIAL
EXTINTORS	ELÈCTRIC
PINTURES	PLÀSTICS

AGRAMUNT - LLEIDA

Tallers JOAN JOVÉ i SOLÉ

C/ del Clos, 10
Tel. 973 39 25 39 • Fax 973 39 11 51

Indústries JOVÉ-BALASCH, S.L.

C/ Indústria, 2, 4 i 6
Tel. 973 39 25 39 - Fax 973 39 11 51
E-mail: jovebalasch@ctv.es
25310 AGRAMUNT

E C A
R
Empresa
Registrada
741/ER/07/00
UNE-EN-ISO 9001

Gats, braus i ases

■ Joan Puig

Des de fa uns mesos alguns automobilistes porten al vehicle l'adhesiu d'un gat. Més darre-
rament, altres hi han posat un ase. També n'hi ha que hi llueixen un brau. En tots tres casos es tracta d'una simple silueta de l'animal pintada de negra. Els estrangers que ens hagin visitat aquest estiu s'hauran preguntat a què ve tanta afecció per la fauna i de ben segur que molts han tornat al seu país sense comprendre'n la simbologia i la nostra dèria per aquests animals.

En canvi, els d'aquí sabem que el toro és el dibuix de la marca de conyac Osborne que aquests darrers anys alguns han pres com a símbol d'hispanitat. El toro, que no té ulls ni cara, mostra en canvi unes banyes ben afuades i uns *atributs* considerables, cosa que el converteix en una al·legoria de força i masculinitat. A més, el brau és un animal perillós, enèrgic, valent i, per si fos poc, l'autèntic protagonista (i víctima) de la *Fiesta nacional*. No és rar, doncs, veure persones que llueixen orgulloses el toro a la samarreta o en una bandera espanyola. Fins i tot els soldats que se'n van anar a l'Iraq per decisió del govern d'Aznar van plantar un toro d'aquests al campament militar.

El gat i el ruc han sorgit en contrast al toro espanyol. No és estrany veure per les nostres contrades vehicles amb les lletres CAT, abreviatura de Catalunya. En el moment que el govern del PP va modificar el sistema de les matrícules dels cotxes, suprimint el distintiu de la província, molts van considerar que l'afer de les *xapes* era una maniobra centralista que pretenia igualar-nos a tots i llavors es va difondre el CAT. Qui el llueix, doncs, es declara com un reivindicador de la nostra terra. Els que saben anglès, per altra part, entendran que ha estat fàcil de substituir les lletres CAT per un gat, ja que és així com s'escriu en aquella llengua.

Després d'una temporada de veure gats, fa menys temps que han començat a aparèixer els ases, en considerar que aquest és un animal molt més autòcton. Qui no coneix les qualitats de l'ase català! L'adhesiu del ruc, ase o burro (que es pot dir igualment de les tres maneres) té una gran similitud amb els altres dos.

La veritat és que posats a agafar símbols, als catalans se'ns fa difícil compartir les simpaties pel toro. De tots és sabut que no som gaire entusiastes de les curses de braus. En canvi, el gat és un animal de set vides i, tot i ser domèstic, esdevé esquerp i terrible quan ataca; trets que es podrien aplicar molt bé a la supervivència de la nostra cultura i també al nostre refús d'ésser assimilats pel centralisme. L'ase, en contrast, és un animal amb molta història; fins i tot n'hi ha hagut que s'han fet famosos, com el d'Apuleu, el de Buridan o el de fra Anselm Turmeda. També s'ha de dir que la fama popular i rondallística més aviat l'han difamat fins al punt que dir a algú que és un ase, un burro o un ruc és insultar-lo i tractar-lo de curt d'enteniment. Encara que s'ha d'admetre que l'ase ha estat un animal molt treballador, sacrificat i fidel que ha fet molt pels humans, al marge d'haver estat sempre *l'ase dels cops*, mai

més ben dit. Potser s'hauria de retreure als rucs el ser tossuts: *ja pots xiular, si l'ase no vol beure*, fa l'adagi; però aquesta també és una qualitat que encaixa en la manera d'ésser dels catalans quan refusem amb tossuderia ser assimilats dins l'estat com una autonomia més. Per altra part, la saviesa popular declara que de *Joans, Joseps i ases, n'hi ha a totes les cases* (cosa que ara, amb el dibuixet, torna a ser veritat, si més no, pel que fa als darrers).

Crec que està bé que hagin sorgit el gat o el burro com a rèplica del toro. Sobretot si es té en compte que al capdavant de la nostra reivindicació hi ha una clara ironia. Així, els catalans mostrem, com alternativa a un animal perillós i sanguinari, bèsties molt més tranquil·les i domèstiques.

De totes maneres, ara que s'està fent consultes per preparar el nou estatut, seria molt escaient que en el text s'inclogués un animal com a mascota nacional. Podria ser el gat o el burro, és clar; però també podria ser la vaca (en contraposició al toro) molt més femenina i que amb la seva llet ens alimenta a tots (a més de posseir dues vaques famoses com són la *Vaca cega* de Joan Maragall i la *Vaca de la mala llet* d'en Pere Quart). I si optéssim per una papallona, per allò de la novel·la de Narcís Oller? O potser un colom en homenatge a Mercè Rodoreda? Tanmateix, si el nou estatut contempla la inclusió d'un animal com a símbol nostrat, jo crec que el consistori d'Agramunt hauria de presentar la candidatura del pardal. Perquè el pardal és un ocell modest, quasi domèstic, que dóna vida als nostres paisatges; no fa mai mal a ningú; no molesta... I, de retruc, potenciaríem els museus de la vila i la poesia visual d'en Guillem Viladot. Que tal, doncs, si a partir d'ara posem darrera l'utilitari una enganxina amb lo pardal? ■

CORTINATGES

Sangrà

Cortinatges
Joguines
Objectes Infants
Llistes Naixement
Llistes Comunió
Carnestoltes
Bolsos
Sport

Avgda. J. Mestres, 2
Telf. 973 39 12 16

25310 AGRAMUNT
(Lleida)

Rubèn Automoció

Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat **PEUGEOT**
per Agramunt i comarca

C/ Clos, 1 - Tel. taller 973 39 25 89
Tel. part. 973 39 21 55
25310 AGRAMUNT (Lleida)

Estem a la seva disposició en:

Mecànica

Electricitat

Pneumàtics

Taller autoritzat Koni

PEUGEOT

Ramon Viladebait Milla

PINTURA DECORATIVA

Tel. 973 390 677

Mòbil 666 859 946

ELECTRICITAT

F.MARCH

Francesc March Altarriba

C/.Asgous, 19
AGRAMUNT (Lleida)

Taller 973 39 08 18
Mòbil 619 73 70 20

- Electricitat de vivenda i industrial
- Bombes de calor i aires condicionats
- Acumuladors de calor

CITROËN

AUTO MECÀNICA AGRAMUNT, S.L.

Agent Citroën
JOSEP M. LLOP i SOLÀ

Avgda. Catalunya, s/n
Telf. - Fax 973 39 11 17

AGRAMUNT

AVET © ABANDERADO © PIEL NOBLE © VOGUE © MISSLYN © VALISA © PRINCESA © GUASCH © GLORY © CARLO MAGNO © SUAS © A. BASI © C. HERRERA © M. DUTTI © C. DIOR © P. RABANNE © VITORIO © M.

COTS

*Merceria • Perfumeria
Marroquineria • Article de viatge*

Plaça del Mercadal, 4 ♦ Tel. 973 39 01 32
AGRAMUNT (Lleida)

Marbres Vilalta

MARBRE i GRANIT

- ESCALES
- PAVIMENTS
- TAULELLS CUINA
- TAULELLS BANY
- REVESTIMENTS
- ART FUNERARI

Carrer Clos, 24 • Tel. 973 39 11 83 • AGRAMUNT

Tendals façana i camió
Tapisseria - Cortinatges
Persianes - Mosquiteres
Retolació adhesiva
Portes ràpides de PVC
Matalassos

www.tendalssangra.com

Tel. 973 39 06 37 Fax 973 39 21 92 AGRAMUNT (Lleida)

Plantats i deixats

■ A. Ponsa

Hi ha una dita molt antiga que serveix per referir-se a aquells nens, o jovenalla, que es passen d'entremaliats i campen per les seves com si no rebessin cap mena de redreçament ni formació per part de ningú, els seus pares inclosos: «fets i deixats estar».

Personalment trobo la dita força encertada, ja que és conseqüent i defineix perfectament les característiques d'un segment de la societat que, tant abans com ara, es fa adulta sense guia ni patró; i també crec que es pot aplicar a d'altres camps de la vida.

Justament, encara no fa una setmana, tot donant un tomb per la Serra d'Almenara em vingué a l'esment la mencionada dita que, en aquest cas seria: «plantats i deixats estar».

encara dels qui no havien tingut mai entre les seves mans cap mànec d'aquells estris, i estaven dubtant si agafar-lo per l'un extrem o l'altre. I ara disculpeu-me si algú s'hi sent identificat. Sóc conscient que ningú no ho sap fer tot, i que allò que té mèrit de veritat és la finalitat de les pròpies accions.

Bé, tornant als pins, i després d'haver passat uns anys, avui dia ja es pot veure l'esmentada zona, sinó amb satisfacció plena, sí amb un resquix d'esperança de cara a l'esdevenidor, ja que molts arbres han aconseguit superar les dificultats primeres i s'exhibeixen com a futurs habitants d'aquell indret, això sí, sempre i quan se'ls miri aviat algú i decideixi tenir-ne cura i posar fi a l'abandó en què semblen estar immersos.

Al meu entendre aquests demanen a crits que se'ls netegi l'habitatge, començant pel brossam de diverses herbes i arbusts que els envolten i, sobretot, que se'ls esporgui el brancatge baix, cosa que no se'ls ha fet mai, motiu pel qual fa que l'arrosseguin pel terra i, a més, els impedeixi una evolució més sana i esvelta, com ha de ser. Ja se sap per experiència que el sotabosc i el brossar no són res més que uns traïdors, i que si no te la fan avui, te la fan demà. Una simple guspira i tot se'n va en orris!

El fet de reforestar una zona és una actuació impactant, més encara si els mitjans informatius se'n fan ressò, però si no es té cura del seu manteniment és una feina deixada a mig, capaç de fer girar la cara de vergonya. ■

Els pins demanen a crits que se'ls netegi l'habitatge, començant pel brossam de diverses herbes i arbusts que els envolten...

Són els pins amb els quals un dia, gràcies a la iniciativa d'algú d'un estament oficial, es va dur a terme l'intent de reforestació d'un indret sec i àrid típic d'aquests entorns que, malgrat les dificultats que els ofereix el sòl, es pot dir que van reeixir força bé, tot i que un tant per cent elevat no van aconseguir arrelar.

L'objectiu de la plantada va semblar excel·lent, i, per tant, l'acceptació de la gent va ser massiva, oferint-se voluntàriament per a fer la feina de posar la planta del pinet al clot (obert d'antuvi) i acostar-li terra que li cobris les arrels i uns centímetres de tronc. Després el corresponent raig d'aigua i, finalment, desitjar-li molta sort, cosa que, de veritat, li calia per a sobreviure.

No cal dir que la diada tingué un caire de gran festa, tot i el cansament que s'apoderà de molts participants, molt més

L'ACUDIT D'EN CREUS

Sistema inofensiu i eficaç per dissoldre manifestacions. Les forces d'ordre públic, abans d'actuar, agafen ànims amb un àpat de fesols en abundància.

C/. Sió, 6 • Tel. 973 39 02 40 • AGRAMUNT

creus ^{S/A}
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 973 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ I COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 973 39 23 35 - Part. 973 39 08 65 AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. 93 464.80.27 - Fax 93 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 973 39.21.19

ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 973 39 00 45 - Tel. mòbil 609 35 73 80 AGRAMUNT

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS, MASSAPANS
I XOCOLATA A LA PEDRA
D'ALTA QUALITAT**

Obrador: Ctra. Cervera, s/n.
Botigues: Ctra. Cervera, s/n.
Plaça de l'Església, 4
Avgda. M. Jolonch, 51

Tel. 973 39 00 36
Fax 973 39 06 90
AGRAMUNT
L'Urgell

Hi serem a temps?

■ Una agramuntina

Els ciutadans, en termes generals, no acostumem a mostrar interès per temes, que encara que ens afecten molt directament, considerem que no ens toca resoldre'ls a nosaltres i per tant no ens han de preocupar excessivament. A voltes sentim a parlar a la televisió, llegim als diaris o trobem navegant per internet temes relacionats amb economia, amb política, amb la societat en general... però defugim d'endinsar-nos en valoracions de segons que! Hauríem de pensar que el nostre parer és també molt important a l'hora que els governants prenguin decisions que a la curta o a la llarga, amb més o menys mesura, tenen a veure amb la forma de viure i els drets dels ciutadans. Darrerament es parla molt d'un tema que m'ha despertat un interès especial: "La Constitució Europea". La curiositat em va néixer arrel de les discrepàncies dels diferents partits polítics sobre si SÍ o si NO a la Constitució Europea. Em semblava que en un tema d'aquesta magnitud que afecta a tots els països de la Unió havia d'haver-hi unanimitat, però no és així. He llegit una mica i he fet diferents consultes del tema i he pogut comprovar que el projecte presentat per la convenció europea ha estat fet a esquenes de la societat civil, però que hi han ficat el nas els lobbys empresarials. S'hauria de defensar una Europa dels drets socials i dels pobles, però es veu que limita de forma important els drets civils, socials, nacionals i polítics, i representa un

retrocés en les legislacions actuals. Consagra l'Europa dels estats, és patriarcal i reforça la desigualtat dels drets i oportunitats entre homes i dones. Quant a economia només parla de la productiva i manté un model de desenvolupament ecològicament no sostenible. No podem estar a favor d'una Constitució que està a favor de multinacionals i no dels treballadors i tampoc podem estar a favor d'una Constitució que nega el dret a l'autodeterminació. Com a opinió modesta d'una ciutadana europea dic que NO a aquesta Constitució Europea, i així ho manifestaré en el referèndum que es farà al febrer, si no ho tinc mal entès. Ja hi direm tots la nostra!

La veritat és que aquesta no és pas l'única cosa per la qual em decanto cap al no. Es fan també algunes actuacions que no considero afortunades a nivell local: La famosa rotonda de l'Av. Catalunya que portarà cua i la de l'actual polígon. La intenció potser és bona, però el resultat és pèssim. Jo estic de sort en conduir un cotxet petit i manejable, però molt em temo que en voler sortir de la vila per aquest vial, més d'un no serà a temps d'anar a comprar a la capital de la comarca i es trobarà, sense adonar-se'n, dins d'alguna botiga de la zona directament i avançarà feina. Això per no parlar dels camions o vehicles voluminosos, que o bé hauran de fer maniobra i aturar el trànsit o bé hauran d'anar a fer ruta turística per la vila. No sé si això és

una estratègia a favor del comerç o si és una estratègia per augmentar els milers de turistes que ens visiten últimament. Tot el que sigui per reduir la velocitat de dins del poble és convenient, però cal que NO sigui un obstacle que "toqui el nas" als conductors que actuen prudentment i tampoc cal que perjudiqui a les botigues de la zona amb el tema d'aparcaments. De ben segur, que aquesta rotonda desplaçada més al mig i no tan gran, acompanyada d'illetes que anuncien progressivament la rotonda, compliria l'objectiu i no seria una gran nosa ni un perill per a ningú. De fet ja he decidit que quan hagi de sortir d'Agramunt ho faré per qualsevol altra sortida perquè segur que em serà més fàcil, ràpid i menys perillós. Quant a la del polígon, després d'acostumar-nos a unes peces provisionals de plàstic, s'hi ha disposat una mena de tanca metàl·lica que només s'utilitza com a protecció a la carretera. Tant és així que va durar un sol dia, estan aparcades en un tros de la vora i ara ja hi tornem a tenir les de plàstic. Haurem de xiular al cap pensant d'aquestes actuacions o potser la millora serà irrealitzable?

El refranyer ens diu (Ref.5775) " Mals hi ha que vénen per bé", espero que tot hi acabi i que els errors es puguin corregir i com molt bé deia un article del mes passat, que se sàpiguen reconèixer. I parlant de reconèixer, la Festa Major del canvi i dels xiules, què?

VISITEU LA PÀGINA WEB DE SIÓ A INTERNET
www.revistasio.info

GRUPO CONSIST SA

GRUCONSA

Carretera de Tàrraga, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lleida) España
Teléfono 973 39 02 00*
Telefax 973 39 02 08*

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 973 39 08 90 - 25310 AGRAMUNT
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 973 39 02 23 - 25316 PREIXENS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN

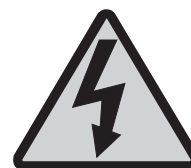
ESPECIALITAT EN PINTURA DECORATIVA

SERVEI DE CAMIÓ PLATAFORMA

REVESTIMENTS TÈXTILS · CORTINATGES I RIELLS
COL·LOCACIÓ DE PARQUET · REVESTIMENTS DE FUSTA
PINTURES INDUSTRIALS I EN GENERAL

C/. Jaume I, núm. 12 · 25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tel. 973 39 04 03 Mòbil 667 639 258

ELECTRICITAT A. INVERNÓN

C. del Molí Vell, 9 • Tel. / Fax 973 39 01 76
AGRAMUNT

DISTRIBUCIONS FARRÉ & SERRANO S.L.

carbòniques • vins • caves • licors • lots d'empresa

Estudis Nous, 19 - Tel. / Fax 973 39 01 64 - AGRAMUNT

El «meu» perer

■ Agnès Escolà

A casa havíem tingut un hort. El pare hi esmerçava moltes hores i el tenia net i polit com un jardí. Anàvem regalats de verdura, enciam, cols, bledes, tomàquets... depenent de l'època de l'any.

Les meves germanes i jo, totes de curta edat, de tant en tant anàvem a berenar a l'hort situat més enllà del Pont de Ferro. Per a nosaltres era una festa anar tan lluny.

Recordo que, sobresortint els cultius, hi havia una prunera tan i tan ufanosa que les branques gairebé tocaven el terra. Nosaltres, caganius com érem, ens acurrucàvem al seu redós, no sé si per buscar ombra, protecció, o simplement perquè ens agradava recollir-nos prop d'aquella frondositat que, vista amb ulls d'infant, encara era més impactant.

Les prunes que ens oferia eren tan dolces que semblaven vingudes del cel i, alguna vegada, assegurades ran de terra, havíem collit la fruita groguenca i saborosa d'aquell arbre majestuós que, dit sigui de passada, ens feia llepar els bigotis. Mireu si n'era de grossa aquella prunera que uns marrecs asseguts podien averar les prunes.

A l'hort també hi havia un perer. No era tan imponent com la prunera però la guanyava en edat i, per tant, en experiència. Era molt intel·ligent aquell arbre, tant que ens donava fruita abundosa a l'hivern quan ell sabia que n'era temps d'escassetat. Jo me'l mirava i remirava sense arribar a entendre com podia servir tanta càrrega de peres entre les branques. Era generós i valent, aquell perer. Any rere any ens regalava un bé de Déu de peres grosses i sucoses que nosaltres menjàvem amb delit.

Però vet aquí que, per circumstàncies de la vida, l'hort va passar a unes altres mans i jo, pels mateixos motius, vaig deixar de viure al meu poble. D'això ja en fa uns quants anys.

Quan arriba l'estiu, però, retorno fidel als meus orígens, a les meves arrels, i visc i veig la meva casa, el meu carrer, el meu poble, els meus amics, la meva gent... i el «meu» perer. Sí, aquell arbre de quan jo era una nena encara aguanta en un hort avui erm. Plantat prop del camí sembla dir als vianants: mireu si en sóc de lluitador, he resistit fred i calor, pluja i vent, neu i tempestes. Ja sóc vellet i ningú no em poda ni m'alimenta, ni em mima quan estic malalt, però ací

em teniu amb les branques sadolles de fruit, com sempre. Els anys han minvat la meua agilitat, ja no sóc altiu, tinc la cara plena d'arrugues i el meu vestit no és tan verd ni llustrós com era, m'he quedat una mica calb i encongit, estic sol; a l'hort ja no hi ha la prunera però... aguanto com un guerrer valent. Apreneu de mi.

Quan arriba la calor i retorno per uns dies a Agramunt, invariablement vaig a veure el «meu» perer, l'acaronó dolçament i li dic: veus, ja torno a ser aquí! Llavors me'l miro uns instants i tinc la sensació que ell m'ha sentit, ha copsat els meus sentiments i fins i tot diria que belluga el fullam (o potser és el vent?) com volent dir: gràcies per la teua fidelitat. Llavors, com en un ritual que fa anys que dura, cullo una pera, me l'emporto a casa i la guardo fins l'estiu vinent quan de nou tornaré a visitar el «meu» perer.

P.D.: Aquestes lletres són fruit d'una conversa tinguda amb una agramuntina forana que actualment viu en una població del Vallès. El relat és autèntic. Vagi dedicat a ella. ■

**SASTRERIA
CONFECCIONS FIBAL**

*Com sempre, els ofereix l'última
novedat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 AGRAMUNT Tel. 973 39 07 36

L'Espiga llibreria
papereria

Plaça del Pou, 2
AGRAMUNT

Tel. i Fax 973 39 04 25
Tel. part. 973 39 24 72

FINQUES AGRAMUNT

FORADADA Impressionant xalet d'estil modernista

260 m² d'habitatge i 700 m² de terreny. Orientat a migdia. Distribuit en: rebedor, gran saló en 2 nivells amb llar de foc i sortida a una àmplia terrassa, menjador independent, cuina amb office, 2 banys, 6 habitacions, garatge per a dos cotxes i grans baixos.

AGRAMUNT

Hort en venda.
Partida REQUERS SALATS.

CONCABELLA A 5 min. de Guissona. Cases unifamiliars en venda

4 habitacions, 2 banys, cuina-office, menjador, garatge per a dos cotxes, porxo + jardí.

CASTELLNOU

Cabana amb 1.000 m² de terreny.
Preu: 18.000 €

AGRAMUNT

Places de parking en venda i en lloguer.
Edifici LA TORRE

LA SENTIU Oportunitat! A 5 min. de Balaguer es ven:

- Casa completament reformada tipus rústic.
- Xalet seminou de 250 m² amb 1.300 m² de jardí.

TÀRREGA Pis en venda. Dona a dos carrers (c/ Sant Pelegrí - c/ Segle XX)

4 habitacions, cuina reformada, menjador, 2 banys, rentador i terrassa davant i darrere, grans estances. Calefacció.

FLOREJACS Gran casa medieval en venda.

Té accés per dos carrers. Necessita reformes. Disposa dels serveis de llum i aigua. Molt bona orientació.
Preu: 78.200 €

ESCALÓ Últim apartament en venda tipus dúplex: 70 m².

2 habitacions, amb armaris encastats, 2 banys i cuina menjador. Fusteria exterior de pi massís. Terra de gres de 1a qualitat tipus rústic als banys i a la resta parquet flotant de roure, llar de foc i calefacció. Entorn privilegiat. Ideal per gaudir-ne tot l'any.

MONTGAI

Casa a reformar amb 35 m² de pati.
120 m² aproximadament.
Preu: 27.000 €

PUIGVERD D'AGRAMUNT

80 m² de solar. Comptador de llum i presa d'aigua. Fontament fets.
Preu: 15.000 €

BUTSÈNIT Casa en venda situada al centre del poble.

Habitatge en 1a planta distribuït en 3 hab., cuina, menjador, bany i gran terrassa. Planta baixa destinada a magatzem i garatge. Planta sotacoberta destinada a golfes. Per entrar-hi a viure.
Preu: 63.000 €

AGRAMUNT

Xalet de Puigverd. En venda solar de 90 m². Dona a dos carrers.
Preu: 18.000 €

PONTS Masia situada al costat mateix del riu Segre.

Amb una extensió de 7.000 m² de terreny i 225 m² habitables més golfes. Possibilitat d'ampliar. Molt ben comunicada. A 1 h d'Andorra. Zona de turisme rural i esports d'aventura.

ARTESA DE SEGRE Àtic en venda de 105 m².

Es compon de rebedor, menjador sala d'estar amb llar de foc, cuina, 4 dormitoris, 2 banys, rentador i 3 terrasses.
Preu: 60.000 €

GUISSONA

Casa xamfranera al nucli antic. Per reformar.

100 m² per planta.
3 plantes. Ideal inversors i constructors.
Preu: 78.200 €

Masia en lloguer a 9 km d'AGRAMUNT

No apta per entrar-hi a viure. Ideal emporador, per guardar hi animals, per recollir-hi de cad de xaranga.

PRADELL Casa xamfranera en venda.

3 plantes + golfes.
4 habitacions, 2 banys, cuina, menjador i garatge. Molt assolellada.
Preu: 60.000 €

SISTERÓ A 5 min. de Guissona. En construcció casa unifamiliar.

Amb terreny, cuina i menjador amb sortida a una gran terrassa, 4 habitacions exteriors, 2 banys, rentador, garatge per a dos cotxes i porxo. Final d'obra previst per a desembre 2004.

AGRAMUNT Casa 2a mà en venda.

Situació immillorable. Poques reformes.
Preu: 54.100 €

10 años + 1944
emporta't el teu REGALI!!

Potser caldria més rigor històric

■ **Montserrat Cots**

Exdirectora de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt

Com a subscriptora i lectora de la revista Sió, fa temps que em vinc adonant d'una sèrie d'irregularitats respecte a l'Escola Municipal de Música d'Agramunt i la meva persona. Davant la publicació del número 468 (agost 2004), he decidit que ja era hora d'aclarir un seguit d'incoherències. Cito textualment: *"el 1987 els professors Ricard Bertran, director i Robert Oró, Cap d'Estudis de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt, van veure la necessitat d'unir una sèrie d'instruments orquestrals en una agrupació de cambra estable. Va ser llavors quan es va crear l'Orquestra de Cambra d'Agramunt (OCA), sota la tutela de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt..."*.

Durant els cursos 1983-84 fins al 1987-88, en base als documents dels quals dispo, vaig exercir el càrrec de directora. Potser també caldria recordar que va ser durant aquestes dates quan es va formar l'Orquestra de Cambra (presentada a Agramunt amb la presència de Marta Ferrussola) conjuntament amb alumnes de l'Escola de Música de Balaguer, de la mateixa manera que es va començar a projectar la que esdevindria la primera cobla d'Agramunt. Considero que no estranyarà a ningú la meva perplexitat davant aquesta omisió, tant en aquest número com en d'altres; 447 (maig de 2001) en el reportatge *Vint anys de l'Escola de Música* i en el *Converses... Parlem de l'Escola de Música* (11.09.1987). Si a algú li queda algun dubte del meu càrrec i funció durant aquells anys, en el col·leccionable de Sió *Un segle de vida musical d'Agramunt (1890-1990)* en l'apartat *Escola Municipal de Música*, ho pot corroborar.

Senyors, la meva intenció a l'hora de decidir-me a escriure en aquesta revista, en cap cas ha estat motivada per ànsies de protagonisme ni per desprestigi dels mèrits i l'esforç de ningú. Ara bé, com comprendran, no puc deixar passar per alt aquest seguit de veritats a mitges, fonamentalment perquè considero que obeeixen més a una intenció força subtil de fer caure en l'oblit "quelcom", més que no pas a un oblit en si mateix. ■

Nota de la redacció: Volem advertir, donat que el redactat de la carta pot portar a alguna confusió, que totes les informacions de SIÓ a les quals es refereix l'autora de l'article no es poden atribuir a la revista, sinó que corresponen a opinions i informacions que expressen els entrevistats o els representants de l'Escola Municipal de Música.

Sí que hi hem estat a temps!

■ **Un agramuntí**

Encara recordo, no fa pas massa temps, les tertúlies de joves en rebre el programa de la Festa Major. De fet, poc podíem discutir ja que en la majoria dels casos en desconexíem els qui hi prenién part. Potser més que una Festa Major, es tractava d'una fira per tal d'intentar descobrir nous talents. La festa dels joves podia ser objecte d'experiment, mentre que la festa dels no tan joves s'assegurava l'èxit amb les orquestres més cotitzades del país.

No recordo pas haver vist un pavelló tan ple i engrescat com el que es va poder veure el dissabte de Festa Major.

Sembla, però, que hem canviat d'aires. No recordo pas haver vist un pavelló tan ple i engrescat com el que es va poder veure el dissabte de Festa Major. Els joves d'Agramunt i comarca teníem un referent, sigui en qualitat musical, sigui en catalanitat. Sabíem que el que anàvem a veure i escoltar era el que volíem veure i escoltar. Per fi vam sentir-nos orgullosos de la nostra Festa Major. Per qüestions climatològiques va haver de canviar-se de lloc el concert. També va estar encertat. Almenys, aquesta ferma i difícil decisió demostrà que es pensa en nosaltres i que deixava enrera la rigidesa decisòria d'anys passats. Per tot això i pel que ha de venir, moltes felicitats al Consell de Festes d'enguany! ■

TORRONAIRES DES DE 1775
LA TRADICIÓ D'AGRAMUNT

TORRONS
MASSAPANS
XOCOLATES
CARAMELS
CONFITS

H. VICENS, S.L.

Ctra. Tàrraga, s/n.
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Tels. 973 39 06 07 - 973 39 03 85
Fax 973 39 16 01

I els del poble, què?

■ Grup d'Havaneres
Marinada d'Agramunt

El grup d'havaneres Marinada d'Agramunt va néixer l'any 2001, i des de llavors no hem perdut cap oportunitat de fer proselitisme del nostre poble en totes les actuacions que hem fet en diferents indrets de Catalunya. Ens sentim part d'una comunitat on destaca la gran vitalitat cultural i, més particularment, el gran nombre d'agrupacions musicals que hi conviuen. D'això ens en sentim orgullosos i així ho fem notar en la presentació de cada un dels concerts que realitzem.

Com per a tota altra agrupació de qualsevol tipus, les actuacions que més il·lusió ens fan, són les que tenen lloc al mateix poble, davant del "nostre" públic: amics, parents, coneguts... I hem tingut el goig de presentar-nos davant vostre en totes les edicions de la Marató i en la vigília de la Festa Major de fa dos anys. Per això va ser una sorpresa molt des-

agradable quan, l'any passat, el nou ajuntament no va comptar amb nosaltres per la tradicional cantada de la Festa Major. Ens vàrem posar en contacte amb la flamant regidora de festes per saber-ne el motiu, i ens va dir que no sabia que existíssim, que es pensava que ja no actuàvem. Nosaltres, per la nostra banda, ens posàrem a la seva disposició per futures col·laboracions.

Enguany, com molts de vosaltres sabreu, vàrem actuar al pavelló per la Marató. En

aquella actuació, l'esmentada regidora hi era present. Per això estem segurs que ja sap que existim, i també per això ens ha tornat a sorprendre que per segona vegada hagi tornat a prescindir de nosaltres a l'hora de programar les havaneres d'aquesta Festa Major. Ni una explicació, ni un comentari..., res. Potser algú pensarà que l'Ajuntament no té l'obligació de llogar un grup del poble; nosaltres pensem que sí, ja que, si més no, és una manera d'agrair el fet que duguem el nom d'Agramunt amb dignitat en totes les poblacions on actuem. No oblidem que la de la Festa Major és "l'única" cantada que programa en tot l'any l'Ajuntament, el mateix que després proclama a tort i a dret la seva satisfacció per la vitalitat cultural d'Agramunt. És "curiós" recordar ara que la regidora de festes, en el míting final de campanya que féu al Casal, es va comprometre públicament a llogar els grups de "casa". Doncs senyora: nosaltres som

de casa. El País sempre es comença a construir des de la pròpia casa.

Sabem que en un poble de les dimensions del nostre, és inevitable trobar algun grup de descontents de qualsevol entitat que funcioni. Potser no caiem bé a algú del Consell de Festes, però aquest no es pot moure per favoritismes de tipus personal, sinó per allò que es va comprometre a fer.

Des de bastants dies abans de la Festa Major molta gent ens anava preguntant si enguany cantaríem i, en saber que no, ens en demana el motiu. Per tota aquesta gent i també per nosaltres mateixos, demanem a la Sra. Regidora de Festes que ens l'expliqui.

Atentament. ■

(Aquesta carta fou presentada a l'Ajuntament abans de la seva publicació, però malauradament no va servir per aclarir els dubtes que teníem).

FERRERIA INDUSTRIAL

Ofereix els seus serveis a la nova adreça:

C. Teixidors, 1

Tel. 657 90 35 25

RAÜL

- Manteniments agroindustrials i ramaders.
- Especialistes en tot tipus de soldadura

Novetat
Màquina polsada
(soldadura d'alumini)

P R O M O C I Ó

230 m²

221 m²

221 m²

230 m²

Situació: Carrer MIRANDA, 5/7 4 Cases unifamiliars amb façana de 7 metres orientades cap a migdia

Semi-Soterrani: Ampli garatge per 2 cotxes + Sala polivalent de 27 m².

Planta Baixa: Rebedor+Menjador+Cuina dav./darr.+Jardí+Dormitori matrimoni amb bany+Dormitori individual+Lavabo amb dutxa

Primer Pis: Dormitori matrimoni+Dormitori doble+Dormitori individual+Bany complet

Informació i venda: **NP Imatge i Regal, S.L.** Av. Jaume Mestres, 21 25310 AGRAMUNT
Telèfon 973 39 21 73 Fax 973 39 05 65 e-mail: np@infonegocio.com

CLÍNICA PODOLÒGICA

TERE TORNÉ CORTÉS

Podologia: • Durícies, ulls de poll...
• Plantilles correctores, etc.

Infermeria i Anàlisis Clíniques

Acupuntura i Logopèdia

HORARI:
De dilluns a divendres:
9-13 i 15'30 a 20'30 h
Horari a convenir

C/. Comtes d'Urgell, 4 - Tel. 973 39 26 89 **AGRAMUNT**

PINTURA DECORATIVA I INDUSTRIAL

Vladimir Triquell Cases

C/. Estudis Veils, 4, 1r
25310 AGRAMUNT (Lleida)
Telèf. 973 39 22 18

CENTRE MÈDIC D'AGRAMUNT

El Centre Mèdic d'Agramunt us informa dels nous serveis:

- **Oftalmologia:** agudeses visual, revisió d'ulleres, camp visual, ...amb la més moderna tecnologia del mercat.
- **Revisions del carnet de conduir, d'armes i animals perillosos** (cada 2n i 4t dimarts mensuals a partir de les 15 h.)

A més de la resta d'especialitats:
Traumatologia, Urgències, Radiologia (Rx), Revisions de salut, laborals i específiques, Fisioteràpia i Ortopèdia

I si desitgeu una **COBERTURA COMPLETA SANITÀRIA** tenim:

Cobertura mèdica INTEGRAL
Cobertura mèdica per ACCIDENTS
Valoració i reclamacions del dany corporal

Demani'ns informació i li facilitarem una proposta a la seva mida.

C/. Àngel Guimerà, 3 Tel. / Fax 973 39 21 03 25310 AGRAMUNT

Un conte japonès

■ Guillem Viladot

El japonès és un poble molt sensible a la bellesa. La poesia, el cant, la música, la pintura, les flors..., sempre han estat reverenciats pels japonesos.

Una vegada, en un poblet del Japó, hi havia un museu molt important, perquè aplegava una colla de col·leccions d'obres de gran mèrit. N'hi havia una de molt singular: era una pintura que representava una branca d'ametller amb un sol ponent al fons. Tothom la coneixia, aquesta pintura, i popularment se la va batejar amb el nom de "Primavera que tremola".

Un dia, sense saber ningú com va ser, es declarà un foc al museu. Es donà l'alarma i s'avisà els bombers veïns per tal que anessin a apagar l'incendi.

Tothom anava d'un cantó a l'altre disposat a col·laborar amb l'apagament. L'enrenou que es produí va ser monumental. Tant que encara va ser pitjor el remei que la malaltia.

– "La Primavera que tremola" perilla! – Va ser un crit que va córrer de boca en boca; i tothom s'esgarrià. L'obra d'art més admirada i estimada, corria el risc de ser destruïda pel foc.

Davant d'aquella situació tan delicada, un samurai decidí resoldre la situació pel seu compte.

Sense pensar-s'hi dues vegades, es vestí amb les teles típiques del samurai, es cordà el cinturó i es penjà l'espasa. I va córrer cap a dins del museu.

Per arreu tot eren flames i una espessa atmosfera de fum. El samurai, que havia estat moltes vegades en aquell edifici i que coneixia tots els indrets, va córrer cap a la sala on era "La primavera que tremola". No li va ser fàcil d'arribar-hi. Li va caldre d'obrir-se pas a cops d'espasa per tal d'apartar del seu davant tot de portes i d'envans incendiats.

Quan arribà a la sala, i just al lloc on era la cèlebre pintura, la despenjà. Era una tela molt fina pintada amb gran subtilitat. Per miracle encara estava sencera. Cap flama no li havia malmès ni un bri de fil. El samurai, però, s'adonà que de dur-la a les mans, corria un gran perill. Immediatament el samurai va veure

Al museu hi havia una pintura que representava una branca d'ametller amb un sol ponent al fons.

clara la solució: esquinçà un tros de roba del seu vestit, embolicà la pintura i en féu un paquet petit, tan menut com li va ser

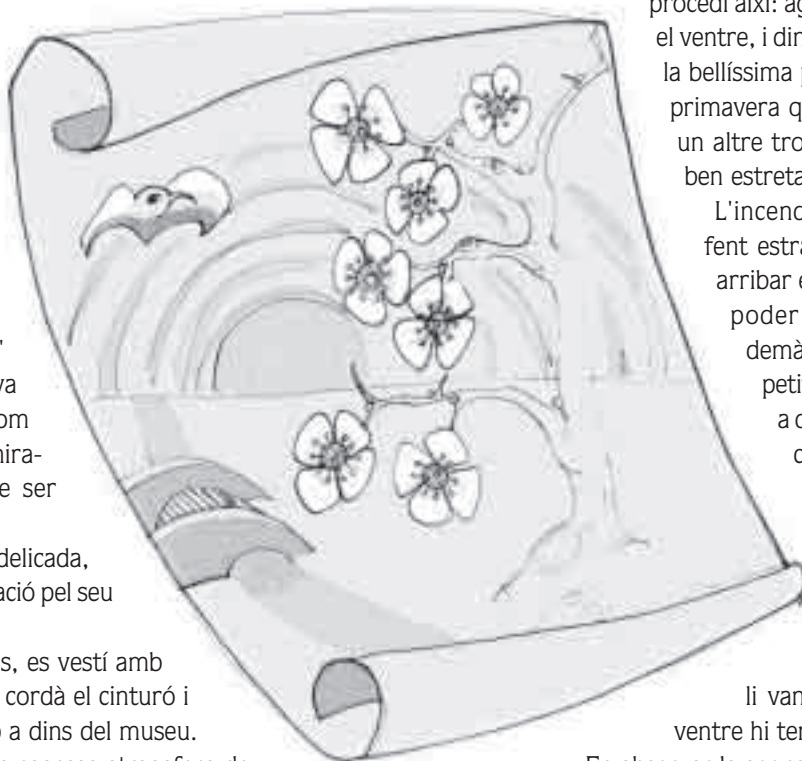
possible. Enllestida aquesta tasca procedí així: agafà l'espasa i s'obrí el ventre, i dins la ferida hi amagà la bellíssima pintura titulada "La primavera que tremola". I amb un altre tros de roba s'enfaixà ben estreta la panxa.

L'incendi encara continuà fent estralls. Però aviat van arribar els bombers i el van poder dominar. A l'endemà, quan els veïns del petit poble es dedicaven a desenrutar el museu cremat, entre la runa van trobar el cos mig calcinat d'un home jove. Per tal de reconèixer-lo, li van examinar l'espasa i li van desfer la roba. Al ventre hi tenia una gran ferida.

En observar-la per esbrinar si havia estat un homicidi, hom s'adonà que de dins en sortia una tela. La van estirar, la van desfer i van trobar, del tot intacta, la pintura que tot el poble més estimava: "La primavera que tremola".

Aquell va ser un enterrament digne d'un príncep. Se li va cavar la tomba al lloc més bell de la comarca i, quan el cos del samurai va ser dipositat dins del clot, en lloc de colgar-lo amb terra, se'l va cobrir amb flors d'ametller.

Va ser una tarda, quan la primavera floria i tremolava damunt d'un sol que queia a ponent. ■

Violència domèstica

■ J. Pijuan

Es trobava dempeus darrera la finestra contemplant l'altra punta de carrer. Tremolava de dalt a baix i tenia els ulls plorosos pel que s'esdevindria properament. Malgrat que ja havia pres la determinació no estava del tot segura d'ella mateixa i pregava per no haver de donar aquell gran pas. La interminable espera l'estava angoixant, però havia de ser valenta i aguantar fins al final, no podia defallir abans d'hora si no volia penedir-se més endavant. L'angoixa augmentà quan va veure la figura girar la cantonada i dirigir-se carrer amunt. Durant uns instants contemplà com avançava aquella imatge encara desdibuixada en la llunyania. En el seu interior el subconscient intentava fer-li creure que no era ell sinó qualsevol altre individu, però la llarga canya que duia a les espatlles li refermava que se'ns dubte era ell. El cor començà a bategar-li a mil per hora en veure com l'individu s'anava atansant pas a pas amb aquell aire de superioritat i de prepotència que tan bé coneixia i brandant aquella canya a les mans. Aleshores no va dubtar ni un instant més i va trucar els Mossos.

Des del primer dia el seu company havia procurat que ningú no s'assabentés que li posava la mà a sobre esborrant qualsevol rastre visible. Per part seva, a pesar dels maltractaments a què es trobava sotmesa, no tenia prou força de voluntat per enfrontar-s'hi obertament malgrat que cada any es plantejava aban-

donar-lo d'una vegada per totes i acabar amb el seu patiment.

Es trobava palplantada al bell mig del jardí, observant com la intensa calor de l'estiu marcava la vegetació que l'envoltava, quan va percebre la seva presència darrera seu. Es va girar i el va veure allà mateix escrutant-la fixament, amb una estranya mirada i duent a les mans una llarga vara que no havia vist mai. De cop i volta i sense dir paraula va començar a estovar-la sense parar amb aquell instrument. Els cops eren tan contundents que percebia com el seu cos s'esmicolava a poc a poc. A mesura que els seus sentits defallien cap a la inconsciència, entrellucà com el terra es recobria de les seves pròpies engrunes. Al final va perdre el coneixement. Quan al cap d'una estona va recobrar de nou els sentits, s'adonà que ell continuava a la seva vora arrebegant amb molta cura totes les traces de l'escomesa escampades pel terra i va veure astorada com el seu rostre mostrava una gran satisfacció a mesura que omplia el cabàs a vessar. Mentrestant, ella romania atùida palplantada en aquell lloc sense comprendre el per què de tot plegat. L'endemà, la seva parella es comportà com si no hagués passat res oferint-li tota classe d'atencions per al seu benestar. El dolor dels cops anà minvant a mesura que cicatritzaven les nafres produïdes. Després d'aquell fatídic encontre, els dies van anar passant amb absoluta normalitat.

Després de la calor vingué el fred i novament la calor. En aquell moment es trobava passejant pel jardí, reconfortant-se de la calitja del temps, amb el poc vent que feia, quan el va veure aparèixer de nou amb aquella llarga vara a les mans. En veure'l avançar amb aquell instrument, es recordà de la batussa de l'any anterior i decidí de sortir esperitada d'allà. Però no podia, els seus peus romanien arrelats a aquell indret com si esperessin el seu destí. En arribar a la seva alçada va estendre una gran catifa al seu voltant mentre ella implorava compassió, però fent cas omís als seus precés, de nou la va colpejar sense contemplacions. Després de la batussa enretirà la catifa i arrebegà totes les engrunes que havien caigut fora d'ella. El lloc quedà ben net. Un cop enllestida la tasca, contemplà el treball realitzat i sortí d'allà completament satisfet. L'endemà s'hi presentà com si res no hagués passat.

Durant anys aguantà aquella violència sense oposar resistència. Però al final es cansà de rebre tants cops i va agafar forces per a denunciar-lo. Quan el va veure avançant pel carrer amb aquella llarga vara a les mans, va fer la trucada. Van arribar en el precís moment que l'anava a apallissar de nou i el van detenir. Mentre se l'enduien emmanillat el seu rostre mostrava una gran sorpresa, ja que no podia creure's el que li estava passant: "si sempre havia collit les ametlles a cops de canya!". ■

NOTA DE LA REDACCIÓ

Es necessita Secretari/a de Redacció per encarregar-se de l'administració i la publicitat de la nostra revista. És una dedicació a temps parcial per a la qual cal disposar de nocions de comptabilitat i d'informàtica. Les persones interessades poden adreçar-se per escrit a l'Apartat de Correus número 10 d'Agramunt.

...i sempre els diners

■ Jordi Viladot Puig

Aquell poble d'estiueig era una delícia. Cada any s'hi trobaven els mateixos, tots es coneixien, la gent era amable, comunicativa i cada estiu hom explicava el que li havia passat des de l'estiu anterior. Un dels temes predilectes era parlar de diners. Una de les persones assistents a les tertúlies que

es feien al casal del poble, tafanerota com ella sola, no deia «fulano ha comprat...» sinó «fulano s'ha fet amo de...». Estava al corrent de tot.

Entre estiu i estiu va morir un dels estiuejants molt conegut. Era un home que va viure una època de gran esplendor econòmic, però darrerament les co-

ses no li anaven pas massa bé. Aquella defunció va ser motiu de comentaris entre la colònia d'estiueig i aquella senyora tafanerota li va preguntar al gendre del difunt:

– ...i, la seva sogra com ha quedat?

La contesta va ser ràpida i definitiva:

– Doncs ha quedat vídua. ■

La Vall d'Aran

■ Teresa

Uns dies entre cel i muntanya és com una teràpia que t'allibera de tots els fantasmes acumulats durant l'any. La naturalesa es mostra generosa, acollidora, sense artificis. És aquí on trobes l'essència del viure, la pau interior, la serenitat que t'imposa la panoràmica d'unes muntanyes eternes i acollidores. Semblen talment els

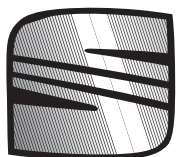
custodis perpetus de les petites Valls que se senten protegides i emparades.

Qualsevol ruta que exploris et porta per carreteres sinuoses, per rius i cascades imponents i per panoràmiques sempre canviants i agrestes. Cada revolt és una descoberta de paisatge i vegetació. És com si t'infiltrassis per les entranyes d'una eternitat boscosa i perenne. Els

verds intensos es confonen i s'abracen amb uns núvols allargassats que, a voltes, inesperadament, deixen caure una pluja refrescant i sempre ben rebuda.

Sembla que el món s'hagi encongit i et proporciona un recés en el viure quotidià. Deixes, per uns dies, tota la càrrega emocional que et pertorba i com una moderna Salomé et vas despullant dels vels de les inquietuds.

Una teràpia que ens hauríem d'imposar per renovar les energies i veure el món amb una altra perspectiva més serena, més realista i a voltes més humil. ■

SEAT
GRUP VOLKSWAGEN

Tallers Bertran, S.L.

Més de 200 vehicles d'ocasió
a la seva disposició procedents
de la Red Seat - Audi - VW - SKODA

Av. de Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 Fax 973 39 03 24

L'Institut estrena una aula d'acollida

■ per J. P. R.

El curs 2004/2005 s'ha iniciat a l'Institut d'Agramunt amb una nova classe: l'aula d'acollida, destinada als alumnes immigrants del centre que tenen problemes amb la llengua vehicular. El nostre és un dels 600 centres de tot Catalunya que disposa d'un professor més per escolaritzar immigrants. L'aula d'acollida és com una pista d'aterratge que ha de permetre fer l'acolliment inicial als alumnes vinguts de fora i, a partir de l'aula, anar fent successives aproximacions a les aules ordinàries fins que els alumnes aconseguixin una plena integració. Això suposa la implicació de tot el centre. L'aula d'acollida compta amb un professor/tutor amb dedicació exclusiva que comptarà amb una dotació informàtica, material didàctic especialitzat i un pla de formació per a tot l'equip docent. El centre, per la seva

part, destina unes hores d'altres professors perquè impartixin una part de l'horari en l'aula d'acollida que estarà funcionant totes les hores lectives. Es considera que el projecte implica a tot el claustre de professors. A més, el departament ha disposat d'equips de suport en llengua, interculturalitat i cohesió social per donar assessorament

a les aules d'acollida recentment estrenades.

El departament pretén que el català es consolidi com a llengua vehicular i de comunicació als centres educatius i que sigui l'eix vertebrador d'un projecte plurilingüe. S'hi treballarà la cohesió social i es crearan condicions que facin possible la igualtat d'oportunitats.

El nostre és un dels 600 centres de tot Catalunya que disposa d'un professor més per escolaritzar immigrants.

Aquests darrers anys, l'alumnat de l'Institut de procedència estrangera ha augmentat en proporció geomètrica i molt més del que s'ha incrementat a la resta de Catalunya. Del 0,81% que hi havia el curs 1991/1992 a tot Catalunya, es va passar el curs passat al 7,65%. En canvi, pel que fa al nostre centre, el curs 1991/1992 pràcticament no hi havia immigrants, mentre que el 2000/2001 es va arribar al 6,9% i, el curs passat, 2003/2004 hi havia 32 alumnes immigrants matriculats d'un total de 281, cosa que fa l'11,39%. Donat que la tendència de creixement no s'ha parat, es preveu que els immigrants en el present curs seran més, encara que val a dir que no tots necessiten anar a l'aula d'acollida, perquè alguns ja fa uns anys que viuen entre nosaltres i dominen el català bé o força bé (principalment els immigrants d'Europa de l'est). Esperem que l'aula d'acollida compleixi tots els objectius i que sigui un èxit tant per als alumnes implicats com per la nostra futura societat. ■

ARXIU SIÓ / JOSEP BERTRAN

Immigració Institut (curs 2003/2004)									
	àrabs		Amèrica llatina		Europa de l'est		resta d'Àfrica		total
	nois	noies	nois	noies	nois	noies	nois	noies	
1 ESO	2	1		1	1				5
2 ESO	1	2							3
3 ESO	3	1		2		1			7
4 ESO	6	3	1			1	1		12
1 Batx		4				1			5
2 Batx									0
Total	12	11	1	3	1	3	1	0	32
	23	71,90%	4	12,50%	4	12,50%	1	3,10%	

La saviesa dels adagis

■ J. Puig

JOAN VILADOT I PUIG

El refranyer de Joan Viladot

Edició a cura de M. Biosca i M. Cornadó

Pagès editors, Lleida 2003

253 pàgines. Preu: 18 euros

Fa uns anys, Guillem Viladot deixà uns calaixos amb fitxes a una professora de la Universitat de Lleida. Es tractava d'adagis i frases fetes que el seu pare havia recopilat al llarg del temps. Aquell material, després d'un llarg període de minuciosos repàs i estudi, és el que ha permès a Mercè Biosca i Maria-Pau Cornadó que prepararessin per a l'edició *El refranyer de Joan Viladot*. Qui coneix la biografia de Joan Viladot i Puig sap que era un entusiasta de la cultura popular que no solament tingué contactes amb Joan Amades (segons vam poder explicar en el número anterior de *Sió*) i altres folkloristes, sinó que ell mateix recollí material divers que posteriorment ha possibilitat la confecció de *Els jocs dels infants d'Agramunt* i, ara, del seu refranyer particular.

El llibre conté un llarg llistat de 7.490 refranys enumerats, encara que en realitat n'hi ha més, ja que algunes dites contenen variants sense enumerar. Les curadores del llibre expliquen en una petita introducció que s'han limitat a recollir els adagis, mentre que han deixat de costat les locucions i les frases fetes que hi eren en menys abundància.

Els refranys es presenten

ordenats alfabèticament en vint-i-un camps semàntics: el cos humà, l'alimentació, l'habitatge, les edats de la vida, la salut i la malaltia, la dona i l'home, la família, el treball, els diners, la capacitat intel·lectual, el lleure, la comunicació lingüística, les relacions interpersonals, els sentiments i les actituds, els mites i les creences, la terra i la llibertat, el poder institut, la roda de la fortuna, el pas del temps, la natura i els animals. Per si fos poc, cada camp semàntic està subdividit en altres apartats, fins a un total de cent cinquanta-tres, cosa que en facilita la lectura i la recerca.

A més a més, *El refranyer de Joan Viladot* té un extens i útil índex de *paraules clau* que va de la pàgina 171 a la 251 que ajuda el lector a buscar, a partir d'un mot, els adagis que hi ha relacionats amb la paraula en qüestió. Així, per exemple, si busquem el mot *bèstia*, podem veure que hi ha 23 refranys en què hi surt aquesta paraula i localitzar-los tots amb facilitat i rapidesa.

Si alguna cosa podem retreure al volum és el tipus de lletra emprat, ja que la tipografia és molt petita i, si hom està una estona llegint-lo, pot acabar amb els ulls que

li facin pampallugues. Per altra part, les curadores podien haver fet una introducció més complerta, ja que els lectors que no coneguin qui era Joan Viladot i què va escriure, es quedaran més aviat a l'escapça.

El dia que es va fer la presentació del llibre a l'edifici del Pardal, Mercè Biosca i Maria-Pau Cornadó van mostrar i retornar públicament els calaixos amb les fitxes a la família Viladot. Pel que hem dit més amunt, elles no van recollir-ne les locucions i frases fetes, cosa que vol dir que aquesta pot ser una altra font d'estudi per qui vulgui escorcollar en l'obra de Joan

Viladot. Potser anys a venir es podrà confeccionar i oferir al públic un nou exemplar que contingui aquestes locucions i frases fetes que hom va desestimar incloure-hi per ser una matèria diferent.

En resum, es tracta d'un llibre de lectura d'estones perdudes o de consulta amena que fa de molt bon recomanar no només perquè és d'un autor de la vila, sinó per la seva utilitat; principalment avui en dia que una part dels refranys ha caigut en l'oblit. Adagis que conserven una bona dosi de la saviesa tradicional dels avantpassats i que nosaltres, a partir d'ara, podem tenir fàcilment a l'abast. ■

Ctra. de Tarrega, s/n.
Tel. 973 39 07 34
25310 AGRAMUNT

llenceria
corseteria

L'entrada

Assumpció Marsol

Carrer Sant Joan, 4 • Tel. 973 39 08 34 • AGRAMUNT

FUNERÀRIA i TANATORI

J. TORNÉ

Serveis per totes les companyies

Av. Catalunya, 12 AGRAMUNT Tel. 973 39 08 62
SERVEI PERMANENT

**ACTES del
10è ANIVERSARI DE L'ESPAI**

Col·lecció de la Fundació Privada
Espai Guinovart (1948-2003)

Primera *Petita antologia* de tres

**Inauguració diumenge 4 de juliol
4 de juliol / 29 d'agost**

Exposició patrocinada per:

ROS ROCA

INDÚSTRIES
JOVÉ-BALASCH, S.L.

HORARI:

de dimarts a divendres de 10 a 13 i de 17 a 20,
dissabtes d'11 a 14 i de 17 a 20,
diumenges d'11 a 14.

Plaça del Mercat, s/n. 25310 Agramunt.
espaiguinovart@teleline.es

Visites concertades per a grups. Tel. 973 39 09 04

Notícies i pretemporada del mes d'agost

www.geocities.com/fcagramunt

■ R. Mendoza

A cabades les vacances d'estiu, els equips comencen a preparar-se per la temporada 2004-05. A continuació us informem dels resultats dels partits disputats:

Juneda	2	Agramunt G. Gatell	1
Barbens	1	Agramunt G. Gatell	2
Tàrrrega	3	Agramunt G. Gatell	3

Primera Nit Futbol-Rock

Una activitat que agrada molt al jovent és l'esport, i una altra és la música. Amb aquesta idea es va pensar d'organitzar un concert de rock amb l'actuació dels grups: SOMBRAS, ZAK ZZIAK i CODIGO.

Agenda del mes

Aquesta temporada, com a novetat, us informem dels partits més interessants del mes que es disputaran al camp d'esports:

Primera Regional

26 de setembre
Agramunt G. Gatell - Juneda

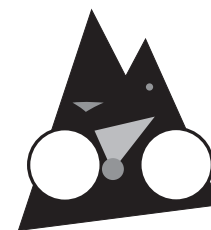
Pretemporada equip Primera Regional.

10 d'octubre
Agramunt G. Gatell - Pobla de Segur

24 d'octubre
Agramunt G. Gatell - Organyà

El proper dia 12 d'octubre, es disputarà el VI torneig FIRA DEL TORRÓ amb la participació de nombrosos clubs de la província, en les categories de Benjamins i Prebenjamins. ■

Pedalada Llunàtica

CLUB CICLISTA

Als que ens agrada la bicicleta, cada vegada més, ens estimula la idea d'aconseguir nous reptes, noves fites que ens portin una mica més enllà i, això no sempre vol dir augmentar l'esforç o el patiment, pot ser perfectament fer coses noves i gaudir de la nostra passió per la bicicleta des de perspectives poc habituals. Per això, al C.C. Agramunt ens vam plantejar organitzar una pedalada nocturna, que ens allunyés de la forta calor de l'estiu, i ens permetés gaudir del nostre entorn damunt d'una bicicleta de muntanya des d'un altre punt de vista, LA NIT.

El divendres 27 d'agost, més d'un centenar de valents, quan la llum del sol ja

havia desaparegut, es van donar cita a la plaça de l'Església, disposats a gaudir d'una pedalada apta per a tots els nivells i edats, hi havia inscrits entre els 7 i 71 anys d'edat. Els únics requisits eren venir amb bicicleta, portar casc protector (això sempre!) i un focus de llum o llanterna que ens ajudés a veure millor el camí. De totes maneres, l'organització ja disposava d'un sistema d'enllumenat comunitari i d'energia quasi infinita, LA LLUNA, que aquella nit era pràcticament plena.

CLUB CICLISTA

Aproximadament vam necessitar dues hores per recórrer els 18 km d'un recorregut apte per a tothom, que circulava per Puigverd d'Agramunt, Renan, Castellblanc...

Durant tot el trajecte vam rodar agrupats i sense cap incidència, fent algunes parades tècniques al llarg del recorregut per reagrupar-nos i recuperar forces. La col·laboració de la Policia Local i els Bombers, ens van assegurar un trajecte tranquil tot i l'important nombre de participants.

Cap a les 23.45h ja tornàvem a ser a Agramunt i al recinte de les piscines ens esperava un refrigeri amb coca, xocolata i refrescs, d'aquesta manera recuperàvem energies i posàvem fi, amb molt bon regust, a la primera experiència de Pedalada Llunàtica.

Moltes gràcies a tothom per la participació!

P.D.: Recordem que a l'oficina de turisme es pot passar a recollir l'obsequi de record.

I a la pàgina web del club, hi podreu trobar el resum fotogràfic de la pedalada:
www.clubciclistagramunt.net

TROFEU 24 H. DE FUTBOL SALA A HIGUERA LA REAL

En primer lloc us volem fer cinc cèntims de la participació de la secció de futbol sala en la XVa Edició del Trofeu 24 h. de Futbol Sala d'estiu, que es va celebrar a Higuera la Real, els passats dies 31 de juliol i 1 d'agost respectivament.

L'expedició va sortir el divendres dia 30 d'agost rumb cap a Higuera, per aquest desplaçament es van llogar dos furgons per donar una millor cabuda als jugadors, tècnics i material que necessitaven. El mateix divendres els tocava jugar a les 11 de la nit i amb els guanyadors de l'any passat, però el nostre equip va jugar molt bé aguantant la pressió que suposava jugar amb els campions, es va acabar el partit amb un resultat d'empat a zero i es va decidir el triomf pel nostre equip en la tanda de penals, quedant un resultat definitiu de C.H. AGRAMUNT 3 - C.D. REPILADO 1. L'eufòria va ser immediata per als jugadors. Després de menjar alguna cosa, se'n van anar a dormir tres hores, ja que a les cinc de la matinada els tocava de jugar el segon partit. En aquest, no van tenir la mateixa sort i va quedar un resultat de C.D. ENCINASOLA 7 - C.H. AGRAMUNT 4. Sempre ens ha quedat el dubte que potser si no haguéssim anat a dormir aquelles tres hores, haguéssim estat amb les aptituds molt més despertes, tal i com va fer el nostre rival; suposem que també vam caure en aquest petit error per manca d'experiència en aquest tipus de campionats. De fet, molts equips ens van felicitar pel nostre bon joc i després d'observar el nostre primer partit ens veien uns dels favorits. Ja no vam jugar més, ja que si no guanyaves dos partits seguits t'anaven eliminant.

Cal destacar la gran rebuda i l'atenció que vam tenir per part de tots, de l'Ajuntament de la localitat, dels organitzadors del Trofeu, dels participants i de tota la població. Moltes gràcies per haver-nos fet sentir com a casa i gaudir d'un bon cap de setmana. També volem agrair a l'Ajuntament d'Agramunt el seu ajut

Equip que va participar a les 24 h. de futbol sala a Higuera la Real.

econòmic per poder suportar millor la despesa que ens ha suposat aquest esdeveniment.

INICIEM UNA NOVA TEMPORADA AL CHA

La majoria dels equips del Club han començat la pretemporada. Alguns equips ho han fet més aviat segons el calendari amb què inicien les seves respectives competicions. Cada any, com és habitual, les pretemporades són molt dures en l'aspecte físic però també són molt importants per començar amb unes bones aptituds la temporada, mitjançant els projectes de treball fets pels seus tècnics.

Cada temporada és diferent, hi hauran nous equips i se n'elimina altres, nous jugadors i altres que marxen, nous entrenadors, delegats... Els equips que aquest any formaran part del CHA són els següents:

En l'apartat d'handbol

Sènior Masculí (3a Catalana)
Sènior Femení (1a Catalana)
Juvenil Masculí (2a Catalana)
Cadet Masculí (2a Catalana)
Infantil Masculí (Lliga Catalana)

Infantil Femení (Lliga Catalana)
Aleví Masculí (Lliga Territorial)
Aleví Femení (Lliga Territorial)

Aquests equips començaran a jugar en diferents dates del mes d'octubre, falta concretar els calendaris per part de la Federació.

En l'apartat de futbol sala

Sènior Masculí
(1a Divisió d'Honor Provincial)

Aquest equip ja podem confirmar que comença la competició el dissabte 18 de setembre a casa, amb l'horari fix de jugar sempre a les 16.30 h.

Les altres seccions que formen part del CHA com l'atletisme, bàdminton, motociclisme Trial i motociclisme Motards, també preparen les activitats del seu programa de Competició.

El Club, juntament amb els seus entrenadors, hem proposat uns objectius concrets per als nostres equips, i que en definitiva han d'assolir juntament amb els jugadors. Desitgem que amb esforç i constància per part de tots, puguem aconseguir tots els objectius i fites marcades. ■

Activitats Festa Major i Activigran

X OBERT DE BÀDMINTON

El dijous 2 de setembre, al pavelló municipal d'esports, se celebrà l'Obert de bàdminton de la Festa Major. Aquest obert porta celebrant-se deu anys, i ja és un clàssic de la vigília. La participació fou notable.

Cal destacar, a més, el caràcter lúdic que adquirí la competició. Tots els participants van marxar satisfets per l'estona gaudida. La classificació final en les diferents categories fou la següent:

• Fins a 10 anys:

- 1r Xavier Sangrà
- 2n Jordi Farré
- 3r Genar Esteve
- 4t Mohamed Amin

• D'11 a 14:

- 1r Adrià Vidal
- 2n Eloi Díaz
- 3r Oriol Padullés
- 4t Samir Hanafi

• De 15 a 17:

- 1r Marc Martín
- 2n Roger Perucho

• 18 o més:

- 1r Albert Marsol
- 2n Marc Noró
- 3r Francesc Torra
- 4t Jordi Lluch

Categoria femenina:

- 1r Maite Ruiz
- 2n Mònica Fernández
- 3r Rocío Ruiz
- 4t Sílvia Puigarnau

Dos petits participants que també van jugar a bàdminton.

IV OBERT DE TENNIS TAULA

El Tennis Taula es realitzà el divendres, en un espai popu-

lar i agradable com és la plaça del Pou, i amb una participació que s'atansava al centenar. De sis a vuit de la tarda, aprofitant els últims raigs de sol, gairebé tothom va provar sort amb la pala. La franja d'edat participant fou molt extensa. Les classificacions quedaren així:

• Fins a 10 anys:

- 1r Júlia Solé
- 2n Gerard Amigó
- 3r Xavier Sangrà
- 4t Ricard Boncompte

• D'11 a 14:

- 1r Sergi Bertran
- 2n Marc Fernández
- 3r Marc Viles
- 4t Genís Guixé

• De 15 a 17:

- 1r Albert Marsol
- 2n Roger Perucho
- 3r Marc Martín
- 4t Josep Anguera

• 18 o més:

- 1r Manel Grau
- 2n Oriol Pla

Imatge de la plaça del Pou en un moment de la competició.

3r J.M. Morenate
4t Ricard Boncompte

Categoria femenina:

1r Montserrat Soler
2n Clara Gregori
3r Laura Roca
4t Betina Costafreda

LA CURSA DE LA FESTA MAJOR

El dissabte al matí es realitza la cursa. Davant de la plaça de l'Església es produïa la sortida, per després anar recorrent el casc antic. Es tracta, doncs, d'una cursa de marcat caràcter popular i/o cultural. Tots els participants van ser valorats amb un obsequi. Fins i tot, l'organització, va voler oferir un trofeu al participant més jove, i també al més gran, invitant així als dos a una pròxima participació. Els primers classificats van ser:

Categoria masculina

• Fins a 7 anys:

1r Sergi Tarruella
2n Armand Ortiz
3r Gerard Tarruella

• De 8 a 14:

1r Eloi Díaz

2n Xavier Verdejo

3r Genís Guixé

• De 15 a 99:

1r Gerard Creus
2n Joan Cuñat
3r Ramon Bovet
4t Francesc Galan

Categoria femenina

• Fins a 7 anys:

1r Iris Marrot
2n Magalí Ortiz
3r Júlia Marrot

• De 8 a 14:

1r Laura Roca
2n Ivette Penella
3r Rocío Ruiz

• De 15 a 99:

1r Maite Ruiz
2n Josefina Rovira
3r Núria Sorribes

ACTIVIGRAN 2004-05

El proper 27 de setembre s'iniciarà una nova tempora-

da de l'Activigran. Aquesta és una activitat adreçada a la gent gran, amb un caràcter social, lúdic i esportiu.

Es realitza activitat física de manteniment a través d'exercicis i jocs. A més a més s'estableixen tot un conjunt de relacions socials molt enriquidores, així com hàbits esportius molt saludables.

Aquesta activitat es realitza tots els dilluns i els dijous de cinc a sis de la tarda. ■

L'ACTIVIGRAN de la temporada passada va ser tot un èxit.

Agricultor de la vila busca terres per arrendar per a la producció de farratge o cereals

Es pot estudiar altres tractes, inclòs el de la maquinària del propietari.

Interessats trucar: **973 39 22 33 - 609 78 42 79** preguntar pel Sr. Josep Mª Penella Fitó

porc casola - embotits i pernil

artesaà **Cal Sera** xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 t 973 39 01 85 Agramunt
Carrer Fondandana n.2 t 973 39 27 28 Agramunt

SERVEIS D'ARQUITECTURA

projectes d'obra nova i rehabilitacions

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
 ANNA SERRA VALLS
 RAMON HERNÁNDEZ PINTÓ

C/. Sió, 10, 2n pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 973 39 21 25

Serralleria Figueres

JAUME FIGUERES JUMELA - C. DELS HORTS, 6
25310 AGRAMUNT - TEL. 973 39 10 12

Tot això ho trobareu a...

C/. Àngel Guimerà, 5
 Tel. 973 39 20 55
 AGRAMUNT (Lleida)

COMPLEMENTES ESPORTIUS
 MARROQUINERIA
 BOLSOS - MALETES VIATGE
 PERFUMERIA (novetat)
 LLAMINADURES

EXCAVACIONS TRANSPORTS

Avgda. M. Jolonch, 46
 Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04

AGRAMUNT

Elaboració artesana de torrons i massapans

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
 Tel. 973 / 39 03 19
 AGRAMUNT

Prevenir, evitar, eludir, advertir, avisar

■ **Teresa Añé**

Regidoria de Benestar

Totes aquestes paraules ens defineixen una feina que cal fer amb temps per tal d'aconseguir un objectiu a llarg termini. El que cal evitar és el malbaratament de l'harmonia d'una comunitat per l'actuació d'una minoria que no s'avé a respectar les normes de convivència.

La prevenció en el camp de la salut és reconeguda i aplicada amb molt bona acceptació per part de polítics, professionals i societat civil. S'ha demostrat del tot efectiva la seva aplicació al llarg dels darrers anys i cada dia es valora com la millor forma de mantenir la qualitat de vida que proporciona el bon estat de salut de la població.

Ningú no ens ha de convèncer dels bons resultats que reporta l'alimentació equilibrada, la pràctica de l'esport i l'abandó del tabac per mantenir la nostra salut.

Aquest mes s'ha donat a conèixer la mesura que ha aprovat la Generalitat de Catalunya d'administrar la "píndola del dia després" a les adolescents que ho sol·licitin a la xarxa pública de salut. Potser amb una bona educació sexual es

podria haver estalviat aquesta mesura que és contraproductiu en molts aspectes de la salut física i psíquica de les noies.

En el camp del Treball Social també és una eina de reconeguda vàlua per aconseguir els objectius de bona convivència i benestar social en la comunitat.

En aquest sector, els recursos per treballar en la prevenció de problemes socials futurs són més escassos. Les competències de les administracions públiques en aquest camp estan més repartides i la manca de pressupostos suficients fan difícil dur a terme accions en tots els àmbits.

L'Administració local no disposa de competències en aquest tema, però segur que posant una mica d'imaginació i esforç es poden dur a terme moltes iniciatives que facilitin la tasca preventiva.

A Agramunt fa molts anys que es treballa des de moltes entitats per educar els nens i joves en construir una societat millor. És una població amb una gran riquesa associativa de treball comunitari gràcies a les persones que donen part del seu temps lliure als altres per cons-

truir un món millor.

Els valors que es transmet tot fent teatre, cant coral, esport, música, dansa, acampada, etc., serveixen als nois i noies per descobrir la solidaritat, la responsabilitat, el compromís, l'altruisme, la generositat, etc.

En un món en què tot sembla valorar-se pel valor monetari, això és com un oasi on les hores no es comptabilitzen com hores extra a cobrar i tots els que s'hi dediquen posen el telèfon, el vehicle i el que faci falta perquè allò tiri endavant.

Hi ha sempre les excepcions que confirmen la regla i sempre tenim nens i joves que no disposen de la capacitat d'integrar-se en el sector "constructiu" i es donen a conèixer fer fets "destructius" que ens generen inseguretat i malestar.

És molt desesperançador veure com el mobiliari urbà no es respecta i cal reposar-lo constantment perquè algú troba la diversió trencant papereres, bancs, fanals i tot allò que fa bonic un poble.

És aquí on ens adonem que no s'arriba a tothom i cal fer servir la imaginació per integrar millor.

La xarxa de serveis públics no és el recurs idoni per encaminar-los i per aquest motiu s'ha de prevenir des del primer símptoma que s'arribi a aquesta situació.

En aquest sentit s'està valorant la possibilitat de signar un conveni amb Justícia Juvenil, per tal de crear un recurs per aquells joves que han dut a terme actes delictius, i que han de complir la condemna amb serveis a la comunitat. Cal tenir el recurs ben definit i realitzar el seguiment corresponent perquè la mesura tingui l'efecte reeducatiu que persegueix.

És als responsables públics a qui els correspon vetllar perquè això es dugui a terme amb l'ajuda dels professionals i de tots els ciutadans, que cada dia amb el seu treball silenciós i anònim col·laboren generosament. ■

La Coral d'Avui

T'agrada cantar?
T'agrada conèixer gent?
Vine!

La Coral d'Avui i la Coral Bon Cant han iniciat el curs coral el divendres 17 de setembre.

T'esperem!

Informació: Casa de la Coral. C. la Portalada, 3 - Divendres, de 8 a 10 del vespre

*No ens entristim pas
per haver-la perdut,
sinó alegrem-nos
per haver-la tingut.*

Segon aniversari
Antonieta Valls i Trepat

Vda. d'Amadeu Amigó Pla

Que morí el dia 1 de setembre de 2002.

Sempre estaràs en el cor dels qui t'estimen.

*PASTISSERIA
DEGUSTACIÓ*

ROSER

Divendres i dissabtes a les tardes, tenim les
millors pizzes casolanes tamany familiar:

Margarita:	8,50 €
Quatre estacions:	8,50 €
Marisc:	10,00 €

C. Manuel de Pedrolo, 3 - Tel. 973 39 16 89

AGRAMUNT

SERVEI DE TAXI

RAMON GIMBERT CASALS

25310 AGRAMUNT (Lleida)

 666 510 510

SERIOSITAT • DISCRECIÓ • PROFESSIONALITAT

OBRES 128, S.A.

**EMPRESA
CONSTRUCTORA**

Pressupostos sense compromís

Ctra. Cervera, Km 19 • AGRAMUNT
Tel. 973 39 21 64 · Fax 973 39 10 17

Catalanisme integrador: justícia social efectiva

■ Agrupació local del PSC

Si haguéssim de definir el catalanisme com a tal, podríem expressar-ho dient que és aquell moviment social, cultural i polític que pretén dignificar i donar a conèixer la llengua, els costums i la tradició catalana.

Precisament dins d'aquest marc d'activitats s'emmarca el PSC, un partit que històricament ha lluitat molt per defensar una llengua, una cultura i una forma de ser que durant molts anys va ser injustament perseguida i clarament discriminada.

Amb l'anhelada desaparició del franquisme i la recuperació de la democràcia, el partit de la majoria es va posar a treballar perquè tothom es pogués sentir identificat amb una Catalunya pròspera, integradora i sobretot més social.

Prohoms de la importància de Joan Raventós, Narcís Serra, Raimon Obiols o el mateix Pasqual Maragall, van aportar el seu gra de sorra en la clandestinitat i posteriorment a través de l'exercici de càrrecs públics a fi d'assolir la normalització d'un poble i una cultura greument flagel·lada.

Els catalans som gent oberta, dialogant i respectuosa amb la pluralitat cultural, capaços de conviure en situació d'harmonia amb els diferents col·lectius existents.

Amb el pas del temps s'ha posat de manifest que, malgrat les penúries sofertes, els catalans som gent oberta, dialogant i respectuosa amb la pluralitat cultural, cosa que demostra que som capaços de conviure en situació d'harmonia amb els diferents col·lectius existents.

Ara bé, molts cops s'ha intentat intoxicar de forma menyspreable el concepte de

catalanisme tot desvirtuant-ne el seu significat original. El catalanisme no significa excloure aquell que pensa diferent de la resta, sinó que comporta l'intent d'integració, comprensió i sobretot diàleg. I ni tan sols és rellevant el lloc de procedència de la persona o l'origen del seu cognom. Tothom que se senti català serà reconegut com a tal malgrat els intents d'alguns d'estigmatitzar aquests aspectes.

L'agrupació local del PSC té molt clar que si per una cosa val la pena lluitar és per aconseguir una Catalunya integradora, no exclouent i amb unes polítiques socials justes, equilibrades i coherents. És quelcom que anomenem justícia social.

Aquest principi bàsic, fonamental pel bon desenvolupament de la societat, no sempre ha estat observat pels governants. En el cas de Catalunya durant dues dècades s'han barrejat l'apatia conservadora i la manipulació interessada. Apatia que es va fer palesa per la inactivitat del govern català respecte qüestions bàsiques com són les polítiques migratòries destinades a la integració. En aquest sentit i de forma estricta i rigorosa es pot afirmar que ha fet més el govern tripartit en sis mesos que l'anterior govern en vint-i-tres anys.

Les Oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya per primera vegada des del seu funcionament tenen competència per a tramitar la renovació de permisos de residència i treball dels ciutadans estrangers. A més a més es requereix el seu empadronament en territori català com a element indispensable per a realitzar la gestió, la qual cosa acosta el ciutadà no nacional al territori i li fa veure que és benvingut entre nosaltres. A nivell local, des del si del nostre ajuntament, ens consta que es fa un treball acurat d'acolliment als nousvinguts.

Pel que fa a la manipulació interessada, solament cal fer referència a les últimes manifestacions de l'expresident Pujol referides al perill del mestissatge sobre la

població autòctona. Unes manifestacions sectàries i fora de context que demostren que encara alguns no han paït l'actual panorama polític català i allò que és més greu, que no han entès res durant més de vint anys en el govern.

La immigració no és quelcom que pugui ser objecte de broma ni demagògia sinó que és un dret bàsic que tot ciutadà té per a defensar el seu benestar social.

A més, Catalunya ha hagut d'acudir a l'emigració com a única sortida en determinats casos. I sinó que els ho preguntin a exiliats com Pere Calders, Avel·lí Artís Gener, Tísner, i tants d'altres il·lustrats catalans que van haver de fer via cap a Amèrica per por de repressions polítiques. Per tant, parlar despectivament del fenomen migratori significa desprestigiar a aquells que es van veure obligats, contra la seva voluntat, a pernoctar durant llarg temps fora de la seva nació estimada i a no reconèixer un dret que és vàlid en si mateix.

Diada Nacional de Catalunya

Aprofitant l'avinentsa de la celebració, el propassat 11 de Setembre, de la diada nacional de Catalunya, l'agrupació local del PSC vol remarcar l'acte simbòlic i participatiu de molts agramuntins que amb independència de la seva ideologia, van aplegar-se a la plaça on hi ha el monument que la nostra vila va erigir en honor del conseller en cap de Barcelona. Vam ser vint-i-dues les entitats que dipositarem les flors en record de tots els que moriren en defensa de les llibertats nacionals.

I recordeu companys, que quan Rafael Casanova va defensar Barcelona per la llibertat del poble català, no va fer-ho perquè existissin conflictes i baralles entre nosaltres sinó que el seu somni era veure un poble unit, ferm i solidari. Així doncs, seguim el seu exemple: Agramunt encara serà millor, Catalunya serà el mirall on tothom voldrà reflectir-se. Visca Agramunt i Visca Catalunya! ■

La veu del grup CiU a Agramunt

L'estiu ja és acabat i amb ell també s'acaben les vacances pràcticament per a tothom, els nens i els joves del poble ja s'han incorporat a estudi i en la majoria de pares sents a dir: ja era hora que poguéssim anar tots més ben arreglats!, o aquella altra, ja en teníem unes ganes, tantes vacances, al final la canalla s'avorreix! De fet, sembla que quan portem un horari més marcat anem tots més a l'hora.

Retribucions dels regidors

Canviant de tema, en el número del mes passat d'aquesta revista vam llegir una carta publicada, per segona vegada, d'un veí que volia saber el que cobren l'alcalde i els regidors de l'Ajuntament d'Agramunt. El nostre grup no té cap inconvenient d'informar a tots els ciutadans i en especial a aquest veí que demana reiteradament el que cobrem, però també hem de dir que hagués estat més satisfactori, si l'equip de govern hagués publicat en l'apartat de l'Ajuntament informa de la revista, la *Base 29a d'execució del pressupost 2004*, on s'indiquen totes les assignacions per dedicació exclusiva, dedicacions parcials, assistència a sessions i indemnitzacions per dedicació dels membres de la corporació i, a més, publicar les retribucions que cobrem aproximadament cada regidor al mes. Trobem molt lamentable que ho hàgim de fer per separat, insistim que s'hauria d'haver informat des de l'actual equip de govern i publicar amb anterioritat totes les remuneracions que té l'alcalde i els altres dotze regidors (inclosos nosaltres). És el primer cop que a Agramunt l'equip de govern decideix tenir una persona amb dedicació exclusiva de 37,5 hores setmanals i donada d'alta al règim general de la seguretat social, o bé que l'alcalde, que no dubtem dediqui prou

hores en la seva tasca, no ha hagut de plegar, ni demanar reducció de jornada a la feina fora de l'ajuntament. Cada equip de govern té la capacitat suficient per triar el que convé més en cada moment per al seu poble.

Bé, tornant al tema de les retribucions, tal com es va aprovar en el passat Ple extraordinari del dia 22 de desembre de 2003, el nostre grup com a regidors de l'ajuntament cobrem per *assistència efectiva* a cada sessió plenària: 97,59 €. Normalment es fa una sessió ordinària bimestral i entremig també es pot convocar alguna sessió plenària extraordinària quan l'equip de govern ho cregui convenient.

És el primer cop que a Agramunt l'equip de govern decideix tenir una persona amb dedicació exclusiva de 37,5 hores setmanals i donada d'alta al règim general de la seguretat social...

Tres dels cinc regidors del nostre grup assisteixen a les Comissions *Informatives Permanents*: 65,07 €, aquestes tenen la mateixa periodicitat que els Plens, és a dir, que cada cop que es fa un Ple una setmana abans es convoquen les Comissions.

Normalment també hi ha dues Comissions més on es cobra i que són la Comissió Especial de Comptes, que és una a l'any, i la Comissió Informativa d'Urbanisme, que són dues a l'any. Amb aquestes Comissions *assisteixen tres regidors del nostre grup, sempre i quan*

es convoquen: 65,07 €.

Una regidora nostra cobra indemnitzacions per dedicació amb una activitat duta a terme a l'Ajuntament que és "l'Activigran". Normalment dedica dues hores setmanals, encara que algun cop hagin estat quatre i al final del mes oscil·la entre les vuit i deu hores, amb una remuneració mensual entre 52 i 62 euros. Aquesta dedicació va ser aprovada a la sessió ordinària de l'Ajuntament el passat 30 de març de 2004.

En el número de la revista del mes de juny vam llegir, com molts de vostès, les retribucions d'un dels regidors de l'equip de govern en solitari, com si la cosa només anés per a ell, i és aquí on lamentem que no s'hagués donat la resposta des de tot l'equip de govern i incloure també el que cobrem els regidors de l'oposició. Volem fer una petita observació amb aquest regidor i és que d'indemnitzacions per dedicació a l'Ajuntament vam veure que no en va posar cap, només va fer constar les assistències als Plens i a les Comissions, llavors se'ns passa pel cap quatre qüestions: *potser no hi dedica cap hora a l'Ajuntament? Potser hi dedica tan poc que no li val la pena de posar-ho? Potser no cobra les hores que hi dedica? O bé, que simplement es va descuidar de posar-ho?*

Desitgem que puguem complaure en una part a aquest veí i potser d'altres que es fan la mateixa pregunta, o bé que tenien una informació errònia vers aquest tema.

Actuem segons el "rol" que ens toca

També voldríem comentar que els darrers esdeveniments en la política estatal, nacional i local ens fa pensar que les persones actuem segons el "rol" que en una determinada etapa de la nostra vida ens toca. Sense anar més lluny, per

GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS

explicar això cal recordar que un prestigiós polític català fins fa poc tenia el "rol" d'estar a l'oposició respecte al govern de l'estat i del país i així no parava de criticar, qüestionar i queixar-se de les formes d'actuar del govern i del molt que perjudicava al nostre país. Passa el temps i els ciutadans, alguns, se'l creuen arribant amb el seu vot a súper ministre de l'Estat, això evidentment suposa un canvi de "rol" i tot allò que tant criticava queda aparcat i la seva forma d'actuar és diferent a la de mesos enrere no acceptant les peticions del nou govern del nostre país encara que abans les tenia molt assumides.

En la política municipal de casa nostra sembla que passa exactament el mateix i allò que temps enrere tant criticaven alguns polítics locals, alguns ciutadans se'ls van creure i, il·lusionats amb el canvi

...les persones actuem segons el paper que tenim en cada moment de la nostra vida, sigui a l'Ajuntament o en qualsevol càrrec de responsabilitat.

i gent fresca, els varen votar. Però noi ha hagut un canvi de "rol" i aquelles actituds que tant criticaven, amb raó o sense, avui actuen de la mateixa manera i, com alguns ciutadans comenten, pitjor que els d'abans. Tot això és degut segurament a aquest "rol" que ens influeix tant i podem quasi afirmar que les persones actuem segons el paper que

tenim en cada moment de la nostra vida, sigui a l'Ajuntament o en qualsevol càrrec de responsabilitat. Això sí, tant el súper ministre com els polítics que actualment ens governen a l'Ajuntament, la culpa de tot és de l'anterior govern o grup municipal. Tal com comentava un escriptor local, la culpa sempre la tenen els altres.

El trist de tot això és que per culpa d'actuar segons el paper que ens imposa la vida, deixem de banda aquells ideals, aquelles il·lusions, i alguns ciutadans quan veuen els canvis dels seus líders queden decebuts provocant moltes vegades l'abstenció política i social. Desitgem que al nostre poble hi hagi un canvi ple d'il·lusió i que aquest no sigui només moltes floretes en segons quines places i carrers.

Desitgem que tingueu una bona fira del Torró i fins ben aviat. ■

10

BONES RAONS PER ESCOLLIR-NOS

El món t'espera. Nosaltres t'hi portem!

1 MILLORS PREUS
Estem satisfets de poder-li oferir els viatges als millors preus

2 TRACTE FAMILIAR
Nosaltres no tenim clients, tenim grans amics

3 REGALS PER ALS NUVIS
Per als nuvis tenim preparades grans sorpreses

5 GESTIONS GRATUÏTES
Les nostres despeses de gestió són totalment gratuïtes

4 GRANS PROMOCIONS
Som els primers a oferir-li les ofertes d'última hora

6 AMPLI HORARI
El nostre horari permet atendre'l fins a les 20.30h

8 Primera Agència de Viatges a Agramunt

9 FINANÇAMENT
Tenim el finançament a la seva mida, consulti'ns

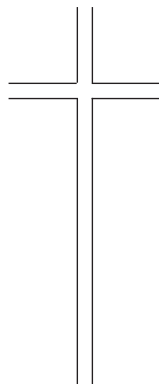
10 ELS VIATGES MÉS BARATS
Si troba el mateix viatge més barat, ens comprometem a retornar-li la diferència

7 DISSABTES TARDÀ OBERTS
També ens pot visitar tots els dissabtes a la tarda fins a les 20.30h

TÀRREGA
EDIFICI CAPRABO
Tel. 973 31 24 05

AGRAMUNT
C/ MARIÀ JOLONCH, 4
Tel. 973 39 26 32
Fax 973 39 26 31
e-mail: agramunt@gris-expres.com

GUISSONA
C/ LA FONT, 27
Tel. 973 55 13 45

Divuitè i setzè aniversari
de la mort dels esposos

Joan Añé i Sala

(1925-1986)

i

Maria Ros i Lluelles

(1933-1988)

Agramunt, setembre de 2004

LLICÈNCIES D'OBRES

ROSA AMANÓS GENÉ, per enderrocar un corral. C. Costa dels Dipòsits.

ROSA AMANÓS GENÉ, per l'ocupació de la via pública. C. Costa dels Dipòsits.

FRANCESC RAMON MARCH ALTARRIBA - ROSA MARIA MAJORAL JOSA, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Horts.

L'ASSESSORIA D'AGRAMUNT, SLL, per un dret de connexió de clavegueram. C. Raval de Puigverd.

MARIA LLUÏSA SOLANS ESTEVE, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Horts.

JOAN CAHELLES PINTÓ, per l'arranjament del terra del rebost dels baixos de la casa. C. Ntra. Sra. de la Mercè.

IMAGINART CUSTOM, SL, per la reforma de 2 habitacions de banys. Av. Marià Joloch.

TERESA CANELA MINGUELL, per un dret de connexió d'aigua potable. C. Horts.

M. ANTÒNIA TRASSERRA PUIG, per l'arranjament del terra de l'habitació de bany. Donzell.

RAÛL RODRÍGUEZ HERNÁNDEZ, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Esports.

COMUNITAT DE VEÏNS C. DON PERE DE GOMAR, NÚM. 4, per un qual permanent. C. Don Pere de Gomar.

ÀNGEL FLORENSA GARCIA, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Esports, 41.

FRUITES I VERDURES, B. SERRA S.L., per arranjament del terra, de les parets, canviar la porta d'entrada i tancament d'una altra porta. C. Sant Joan.

PERE MARTÍN SÀNCHEZ, per l'arranjament del terra d'una habitació i de l'habitació de bany. C. Clos.

PERE ALONSO ARCOS, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Catalunya, 1, esc. A, 2-4.

ENDESA DISTRIBUCIÓN ELÉCTRICA, S.L. per obrir una rasa per la instal·lació d'una línia subterrània de baixa tensió per a dotar de subministrament elèctric a l'immoble situat al C. Petronel·la.

ENDESA DISTRIBUCIÓN ELÉCTRICA, S.L., per obrir una rasa per la instal·lació d'una línia subterrània de baixa tensió per a dotar de subministrament elèctric a l'immoble situat al C. Raval de Puigverd.

TERESA CORTÉS SALUD, per canviar la canalera de la teulada, arranjament el terra del pis i de les golfes i reformar la cuina. C. Raval de Puigverd.

MANEN 2000, SL, per la distribució interior de 3 habitatges en edifici plurifamiliar. Av. Marià Joloch.

RICARD INVERNÓN HERNÁNDEZ, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Esports.

XAVIER BURGÜES BORRÀS, per arranjament i pavimentar el terra, i enguixar el sostre. C. Sió.

MONTSERRAT MAS BOSCH, per pintar la façana de l'habitatge. C. Raval de Puigverd.

CINTO MITJAVILA MOLINS, per pavimentar una part del terra del jardí. Urb. Verge dels Socors.

JAUME MARQUILLES LLORENS, per arrebossar una part de la façana i ampliar la porta del corral. Les Puelles.

JOAN BRILS ROVIRA, per la construcció d'una piscina. C. Raval de Puigverd.

FRANCISCA SAMARRA LLUCH, per acondicionar l'interior d'una granja. Montclar.

MARTÍ PALLÀS SOLSONA, per un dret de connexió d'aigua potable. Av. Catalunya.

JORDI BERTRAN PARÍS, per pintar la façana de l'habitatge. Av. Jaume Mestres.

COMUNITAT DE VEÏNS C. SABATERIA DE BAIX, per l'arranjament del ràfec de la porta d'entrada i arrebossar una part de la paret del terrat C. Sabateria de Baix.

CANAL 44 UHF

**A partir del dia 27 de setembre
sintonitza la TELETORRÓ
al Canal 44 UHF.**

Si no el pots sintonitzar, posa't en contacte amb el teu tècnic d'antenes.

En cas de comunitat de veïns, posa't en contacte amb el teu tècnic d'antenes.

ALMANAC

OCTUBRE: Mes de 31 dies, desè de l'any segons el nostre calendari (Gregorià) i vuitè del primitiu calendari romà anomenat *October*. Amb ell s'acabava el temps de l'any destinat a fer la guerra que havia començat el mes de març.

La calenda era el primer dia de cada mes segons el calendari Julià i el còmput era regressiu, a partir del dia 14 o 16, segons els mesos. Així, per exemple, a partir de mitjans de mes de març els dies es comptaven 17, 16, 15.... de les calendes d'abril. Per la mateixa raó quan a la peana de la Verge del portal major de l'església d'Agramunt es diu "Els teixidors d'Agramunt van fer aquesta imatge de Santa Maria a la calenda cinquena d'octubre de l'any del Senyor de 1283", en realitat ens està dient que faltaven cinc dies per a la calenda d'octubre.

El dia 1 el sol surt a les 5h 47m, i es pon a les 17h 34m
El dia 31 el sol surt a les 6h 21m, i es pon a les 16h 48m
El dia 23 el sol entra a la constel·lació de l'ESCORPI.

Les fases de la lluna:

Quart minvant	☾	el dia 6 a les 10h 12m
Lluna nova	●	el dia 14 a les 02h 48m
Quart creixent	☾	el dia 20 a les 21h 59m
Lluna plena	○	el dia 28 a les 03h 07m

El dia 28 d'octubre, eclipsi total de Lluna visible a Catalunya. El principi de la fase parcial comença a la 1h 14m de la matinada i acaba a les 4h 53m. El punt màxim de l'eclipsi es dona a les 3h 4m.

► DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Ens diu l'Amades que és el mes més trist i pobre de l'any pel que fa a costums, ja que durant el seu curs no s'escau cap festa assenyalada ni cap dia excepcional ni remarcable. Al camp, però, s'acabava la verema i començaven les feines de llaurar la terra i començar la sembra. Aquest mes era tingut com a molt dolent per a la salut, segurament perquè comencen a baixar les temperatures.

Dies 9, 10, 11 i 12: Fira del Torró d'Agramunt.

Dia 11: Beat Joan XXIII, papa. Joan XXIII (1958-1963) és el nom que prengué Angelo Giuseppe Roncalli en ser elegit papa. Havia estat consagrat bisbe el 1925, va ser nomenat visitador apostòlic de Bulgària i més tard delegat apostòlic de Turquia i Grècia. Pius XII el va enviar el 1944 com nunci a París, i el 1953 el va nomenar cardenal patriarca de Venècia. Tot just elegit papa va convocar un sínode a Roma i el concili ecumènic Vaticà II, que comença les seves sessions el 1962. Obrí l'Església Catòlica

al diàleg amb el món i va afavorir les relacions amb els cristians de les diverses confessions. El seu magisteri quedà reflectit en les encíclics *Mater et Magistra* (1961) i *Pacem in Terris* (1963).

Dia 15: Santa Teresa de Jesús. Santa Teresa era l'advocada dels somnis.

► EFEMÈRIDES DEL MES:

7 d'octubre de 1780: Epidèmia de febres terçanes a Agramunt. El paludisme o malària és una malaltia infecciosa provocada pels protozoos *esporozous hemoforidis* del gènere *plasmodium*, inculcats a l'home quan el mosquit femella del gènere *Anopheles* li xucla la sang. El nom que es dona als diferents tipus de paludisme, obeeix als ritmes febrils que es produeixen en cada cas i en l'evolució de la malaltia. S'anomenen **febres terçanes** a aquelles variants del paludisme en què els accessos febrils s'esdevenen cada 48 hores (cada tercer dia), alternant-se un dia amb febre i un sense. A les quartanes, les pujades de febre es produeixen cada 72 hores (cada quart dia), intercalats dos dies no febrils. Les terçanes malignes presenten ritmes irregulars dels accessos febrils. El mosquit *Anopheles* es criava als patamolls i aigües entollades de la vora del riu Sió.

Segons els documents de Ramon de Siscar, hi va haver a Agramunt una epidèmia de febres terçanes que va alertar la Junta de Sanitat de Barcelona la qual va enviar a Agramunt el doctor Josep Vidal. Aquest va fer un informe indicant que des del 7 d'octubre de 1780, que es van donar els primers casos, fins el dia 11 de maig de 1781 havien mort a Agramunt 71 persones (48 adults i 23 infants), quan la mortalitat mitjana d'un any era de 19 adults i 26 infants. De tota manera no es va poder aclarir si aquesta mortalitat fou deguda a la febre tifoide o a unes febres terçanes malignes. El 1783 es van tornar a repetir aquestes febres i per posar-hi remei va venir a la vila el doctor Josep Masdevall. Per altres documents de l'Arxiu de cal Siscar sabem que es va tornar a reproduir la malaltia el 1785 i aquesta vegada va afectar de forma generalitzada tota la comarca de l'Urgell.

El 28 d'octubre de 1781, arran de la primera epidèmia, l'Ajuntament d'Agramunt va prohibir les basses per estovar el cànem a les rodalies de la població, ja que l'aigua entollada feia mala olor, criava mosquits i eren nocives per a la salut pública. Van determinar que es fessin al Torrent dels Salats, a la banda nord de la vila.

R. Bernaus i Santacreu

► Demografia

(Mes d'agost de 2004)

NAIXEMENTS

Ester Roca i Oliva	dia 29-7
Abril Lloret i Torres	dia 1
Paula Aguza i Chaer	dia 10
Miquel Anguera i Sans	dia 13
Adrià Salat i Pacheco	dia 14
Sekou Diakite	dia 14
Alba Espinal i Alfaro	dia 20
Mar Badia i Riera	dia 30

DEFUNCIONS

Faustí Mateu i Balagueró	96 anys, dia 6
Alexandre Omedes i Gelabert	75 anys, dia 12
Consol Riba i Tristany	76 anys, dia 13
Teresa Gili i Jové	97 anys, dia 14
Indalècia Bernal i Martínez	61 anys, dia 18

► Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'AGOST

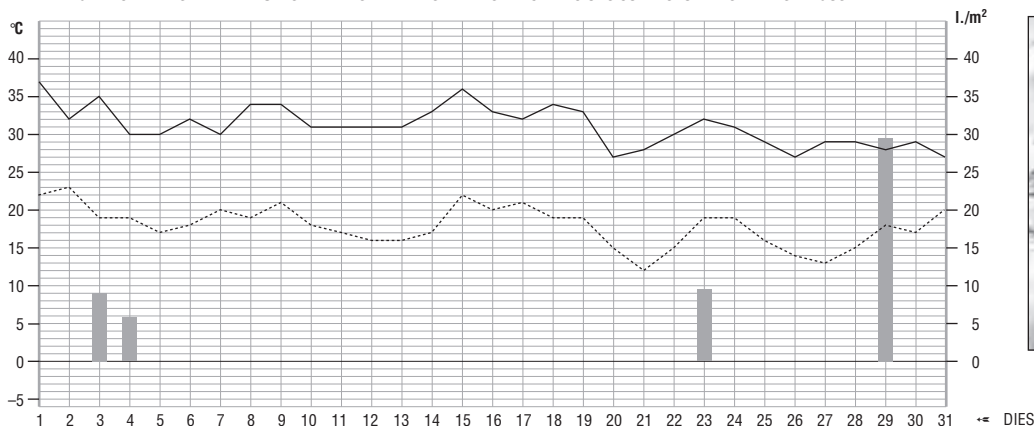
Dia 3	9,0 l./m ²
Dia 4	5,8 l./m ²
Dia 7	Inapreciable
Dia 9	Inapreciable
Dia 23	9,5 l./m ²
Dia 29	29,5 l./m ²
TOTAL	53,8 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'AGOST

Màxima del mes	37°, dia 1
Mínima del mes	12°, dia 21
Oscil·lació extrema mensual	25°
Mitja de les màximes	31,129°
Mitja de les mínimes	17,935°
Mitja de les mitjanes	24,532°

L'Observador: Deudat Pont

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES D'AGOST

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima:
Precipitacions: █

LA FOTO

■ Josep Bertran

Amb motiu de l'exposició fotogràfica d'una mostra del contingut de la maleta que el president Lluís Companys es va dur a l'exili, i que la Generalitat va recuperar l'any passat, Josep Guinovart va crear una obra commemorativa sobre el President Màrtir. Sembla com si Companys l'estigués mirant.

LA CALAISERA

■ Serafina Balasch

IMATGE D'AHIR: La imatge d'aquest mes és una vella fotografia d'un dels angles del Mercadal, concretament del que dóna al carrer Sabateria i es pot fixar als anys vint, de quan la part central de la plaça no estava encerclada amb l'actual perimetral que li corregeix el desnivell original. El Mercadal va estar sempre, de fet fins fa ben poc, ocupat per carreters com els que es veuen a la fotografia.

IMATGE D'AVUI: L'indret del Mercadal aquest mes de setembre.

Dediquem aquesta secció a un recull d'imatges de la Festa Major d'enguany, que es va celebrar entre els dies 2 i 6 de setembre.

